

SEVGİ

DÜNYASI

EYLÜL 2026
Sayı: 693

İNANDIĞIMIZ VE İNANDIRMAYA
ÇALIŞTIĞIMIZ GERÇEKLER

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 455 42 23

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Apt.
No: 8 D: 32 Erenköy - İst.

Baskı:
Piktorya Dijital
Maltepe - İstanbul

İÇİNDEKİLER

İyiler

Daha Cesur Olun! 2

Dr. Refet Kayserilioğlu

Dinler Evrim Teorisiyle

Çelişir Mi? 6

Ahmet Kayserilioğlu

İnandığımız ve İnandırmaya

Çalıştığımız Esaslar 13

Güngör Özyiğit

Pygmalion Etkisi 15

Derleyen: Nihâl Gürsoy

Mısır Gezisi 18

Seyhun Güleçyüz

Ölü Deniz El Yazmaları

(devam) 25

Yalçın Kaya, Murat Özgen Ayfer

İklim Değişiminde

Faktör X (2) 32

Derleyen: İsmail Hakkı Acar

Dua Etme Deneyimleri ve

Zihni Sakinleştirmek 40

Çeviren: Nelda İnan

İnsanlığın Boyutsal Değişimi ve

Galaktik Geleceğimiz 44

Canlı Kryon Celsesi

Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Sevgili Dostlar

Bizi takip edenler şu sözü yeri geldiğinde inanarak tekrarlamaktan geri durmadığımızı bilirler: *“Aranızda iyi olanlar; aramızda da iyi olurlar. Aranızda sevilenler; aramızda da sevilirler.”* Ve devam eder söz: *“Çok düşünün, iyi olun. Aramızda iyi olursunuz. Hepinizin geleceği yer. Herkes oradaki durumuna göre burada da yer sahibi olur. Buradaki kazancı, oradaki iyiliğidir.”* Bu sözler değişmez bir kuralı belirtmiyor sadece. İçimizdeki iyiliğe, sevmeye ve sevmeye karşı olan eğilimimizi, motivasyonumuzu, gönlümüzde yatan gerçek dileği harekete geçiriyor âdeta. Çünkü insanlar, bizler bu dünyada sadece yaşamak için varolmadığımızı, ardımızda hayır ve iyilik bırakmak için çabalayan, sonunda döneceği yeri bilen, sevgiden varedilmiş zayıf ama hevesli varlıklarız. Ve en zayıf olmasına rağmen eğer başarısak âlemlerde en güçlü tarafımız olacak olan gerçek sevgi ve tam inanç için kötülüklerin, bizi bağlayan, tutan her şeyin, her türlüyle boğuşup sınavını vermek için buradayız. Bu gerçek o kadar içimizdedir ki, her şeye karşı olan, kendinden başka hiçbir şeyi önemsemeyen, tamamen madde içindeyken kendini daha özgür ve güvende zanneden her insanın tâ içinde, uyuşmuş bir aslan gibi sessizce yatar ve ondan habersiz öyle yaşar o kişi. Onu harekete geçirmek yalnız insanın kendi elindedir. Bunun için gerekli olan bilgiler, yeryüzünde akıllılık, özgürlük, modası geçmiş şeylerle değil, yeni ve üstün olanla ilgilenmek adına sistematik olarak olarak hor görülüp aşağılanmaktadır. Şüphesiz gelişime koşut olarak zuhur eden yeni ihtiyaçlara, yeni yollara, yeni görüş ve bakış açılarına ihtiyaç kaçınılmazdır. Ama bunu elde etmek, şu anda işimize yaramadığına karar verdiğimiz eskinin parlak yıldızlarını ortadan kaldırmaya çalışmakla olamaz elbette. Doğru ve gerçek olanın zaman aşımına uğramadan dümdüz uzanıp giden, değişmeden duran temelleri vardır. Onları bulup yeni ihtiyaçlara göre bozmadan ama revize ederek kullanmak bizim işimizdir ve bizim elimizdedir. İnsanların çoğu kendine yer ve taraf bulup birbirine sövmeyi marifet bildiği için, sayıları azımsanmayacak kadar çok olan diğerleri bunu kendi hayatlarında fazla dikkat çekmemeye, gönüllerinde yatan aslanı kükretmemeye çalışarak sessizce uygulamaktadırlar. Öncüler biraraya geldikçe çekim güçleri çok fazla olacak ve gönüllerindeki iyilikler yıldız gibi parlayarak ortaya çıkacaktır. İnsanın gerçek yerinde olmasını istemeyen kim varsa, bu sessiz ama iyicil güce karşı çaresiz kalacaktır; çünkü gerçek üstü örtülse bile öldürülemez.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

*İyilik, sevgiyle olur.
Gönlünde
insan sevgisini ve
Allah sevgisini
geliştiren kimse,
gerçek iyi olma yolundadır.
İşte bunun için iyiler;
seviniz, çalışınız,
yenilik peşinde koşunuz,
iyiliğinizi güçlendiriniz,
iyilerle bir olarak
iyiliklerinizi organize ediniz ve
kötüler karşısında
sevgi dolu,
fakat cesur olunuz.
İyiler daha çok cesur olunuz!..*

Dr. Refet Kayserilioğlu

İyiler Daha Cesur Olun!..

Kalbinde burcu burcu bir insan sevgisi taşıyan ve iyilik etmek için, hizmet etmek için fırsat kollayan iyilere sesleniyorum bugün. Daha cesur olunuz!.. İyiliklerinizi göstermekte, karşılaştığınız her çeşit kötülüğe rağmen, iyilikte devam etmekte cesur olunuz. İyilerin olmadığı yerde aydınlığın olmadığını bilerek, iyilerin bulunmadığı yerde kötülüklerin, acıların, ıstırapların, gözyaşlarının, kinin ve nefretin bulunduğunu hatırlayarak, daha cesur olunuz!.. Mutsuz ve gözyaşlarıyla dolu, kir, nefret ve korkunun kol gezdiği bir dünyada yaşıyoruz bugün. Bu karanlıkları dağıtmak, ortadaki bu pisliği temizlemek, yüreklere çöken bu umutsuzluğu kaldırmak yalnız ve yalnız siz iyilerin yapabileceği bir iş-tir. Vazifenizin böylesine büyük, böylesine yüce olduğunu bilerek cesur olunuz. Siz cesur olmazsanız, siz sadece kendi rahatınızı ve yalnız gününüzü gün etmeyi düşünürseniz, çocuklarınız ve torunlarınız

daha çok gözyaşı dökerek, işkenceler altında inleyecek, Dünyaya da, kendilerini Dünya'ya getiren sizlere de lânet edeceklerdir. Onların mutluluğu için güzel bir Dünya'ya kavuşmaları için ve onların lânetlerinden kurtulmak için cesur olunuz.

İYİLİK KÖTÜLÜĞÜ YENER

İyilik elbette kötülüğü yener. İyilik ve iyiler elbette kötülerden daha kuvvetlidir. Kötüler, melanetlerini ancak sizlerin korkaklığınızdan faydalanarak sürdürebilirler. Artık bu zulme, artık bu işkenceye bir son vermek için cesur olunuz. İyilerin bir olduğu yerde bütün hayallerin gerçekleşiverdiğini bilerek, yanlışla doğrunun apaçık ortada olduğunu, güvensizlik diye bir şeyin bulunmadığını düşünerek o mutlu duruma ulaşmak için daha cesur olunuz.

Kötülükler yabani otlar gibidir. Kendi başına bırakılan sahipsiz bir bahçede bütün güzel çiçekleri, faydalı nebatları boğarlar, onlara hayat

hakkı tanımazlar. Hâlbuki bahçe, sahibi tarafından ihtimamla kontrol edilir, zararlı otlardan temizlenirse bakımlı ve güzel bir bahçe olur. Aslında bu Dünya kötülere değil, iyilere armağan edilmiştir, onu Yaratan tarafından. Bu Dünya'nın gerçek sahibi kötüler değil, iyilerdir gerçekten. Bahçenin gerçek sahibi olduğunuzu bilerek, bahçenizi kötülerin elinden kurtarmak için cesur olunuz. Yaradan, din kitaplarında ve ilâhi âlemden gönderdiği büyük tebliğlerde ve Dünya'ya gönderdiği Gülyüzlülerin ağzından demiyor mu ki: "Her şeyi iyilikle bölüşünüz, birbirinizi seviniz, kardeşçe yaşayınız. Bir fakire iyilik eden, bir hastaya el uzatan, bir öksüzün gönlünü alan hayırlıdır, beğenilen ve sevilendir." diye. Öyleyse Âlemlerin Sahibi'nin insanlardan beklediği iyi olma ve Dünya'da iyilerin çoğalmasındır. İyi olmakla, iyilikte devam etmekle ve iyiliğinizi yayıp kötülerini kendi tarafınıza çekmekle Yaradan'ın emrine uyduğunuzu bilerek daha cesur olunuz.

Diyeceksiniz ki, cesur olalım da ne yapalım? Silâha sarılıp kötülerin üzerine mi yürüyelim? Kötüleri ortadan kaldırmak için bir teşkilât kurup da toplanarak tüfeklerle donatarak hücumu mı geçelim? Hayır!... Hayır!... Bunların hiçbirini yapmayacaksınız. Kötülüğe kötülükle karşılık vermek ancak kötülerin yapacağı bir iştir. Hâlbuki iyiler, iyilikleri gereğince kötülüklerle de iyilikle mukabele etmek zorundadırlar. Ve işte en kuvvetli silâh da budur. İyiler, iyiliklerine gerçekten inanıyorlarsa ve iyiliğin gerçekten kötülükten daha kuvvetli bir silâh olduğunu biliyorlarsa, iyiliklerine daha güçlü olarak devam etmelidirler. İlâhî nizam iyilerin iyiliklerinde samimi olup olmadıklarını anlamak için zaman zaman iyiliklerine karşıt olarak nankörlük, ihanet ve kötülük çıkarır. İşte karşınıza çıkan bu çeşit nahoş davranışların sizin için bir deneme, iyiliğinizin bir ölçülmesi olduğunu bilerseniz daha cesur olursunuz ve her

şeye rağmen iyiliğinizden sapmaz, doğru bildiğinizden şaşmazsınız. Biliniz ki, kötülük aslında iyiliğin daha çok meydana çıkması için, iyiliğin daha çok gelişip güçleşmesi için varedilmiştir. İyiler kuvvetlendiği ve iyilikler istenilen seviyeye ulaştığı zaman ortalıkta ne bir kötü, ne de bir kötülük kalmayacaktır. İşte bunu bilerek, iyiler cesur olunuz!...

İLİM, SANAT ve İYİLİK

Bugün ortada kötüler ve kötülükler varsa, bugün ortada kötüler duruma hâkimse, biliniz ki bunun sebebi iyilerin zayıflığı, iyiliklerinin cüceliği, iyiliklerini ortaya koymak için her şeyi göze alamayışları yüzündendir. Bugünkü kötülüklerden ve kötülerden aslında iyiler sorumludur. Çünkü kötüler gelişmemişlerdir ve geri bir ruha sahiptirler. Tekâmülde ötekilerin geriden gelenlere yardım etmesi gerekmez mi? Bilenlerin bilmeyenlere öğretmesi bilgilerinin onlara yüklediği bir

sorumluluk değil midir? Her şeyi Vareden de bize devamlı verip durmuyor mu? Bizden yukarda olan yüce varlıklar da bizim hayrımız için kendi rahatlarını, kendi iyi ve üstün şartlarını fedâ etmiyorlar mı? Dünya'daki öncüler, Dünyamız'a iyiliklerin direklerini dikmiş olanlar, başkaları için nice sıkıntılara, nice işkencelere göğüs germediler mi? Önceki iyiler cesur olmasalardı, kötülerle ölümü de göze alarak savaşmasalardı, iyiliklerin örneklerini vermek için gözlerini budaktan sakınsalardı, bugünkü iyiler ve sizler ortada olabilir miydiniz? İşte onların fedakârlığı, onların her şeye rağmen iyilikte sebat edişleridir ki, şimdiki iyilerin yetişmesine imkân hazırladı. Ama siz, iyiler, bugünkü kötülerin kötülüklerini ortadan kaldırmak için aynı cesareti gösterdiğinizizi iddia edebilir misiniz? Şüphesiz ki hayır! Öyle olsaydı insanları topyekûn ortadan kaldıracak güce sahip atom ve hidrojen bombaları

yapılır, akla hayale gelmez zehirli gazlar icat edilir, kitleleri öldürmek için birçok korkunç mikroplar üretilir miydi? Bunları bulanlar, bunları icat edenler, bu uğurda hükümetlerinden para alarak gece gündüz çalışan ilim adamları, kendi çevrelerinde iyi insan olarak tanınırlar. Görünüşte kimseye zararları yoktur, karılarını ve çocuklarını severler. Ama yaptıkları iş, insanları topyekûn ortadan kaldırmak içindir. Bunun iyilik neresinde? İyi insanlıkla bu çalışma nasıl bağdaştırılabilir? Birkaç kötünün ihtiraslarını ya da vehimlerini ve korkularını tatmin etmek için ilmi onların emrine vermek iyilik midir? O ilim ki, insanlığı yükseltmek içindir. İnsanlığı olgunlaştırmak ve mutlu etmek içindir. Adım adım bize bilgilerin anahtarlarını verenler, çalıştıkça önümüze bilgi kapılarını açtıranlar bize bunları insanların hayrına kullanalım diye veriyorlar. İlmi, insanların kötülüğüne kullanan, kendi ilmini kötülerin emrine

veren âlim, ilmine de, kendi ruhuna da, içinde bulunan iyilik ışığına da ihanet etmektedir.

Nasıl ilim insanların yükselmesi içinse, sanat da aynıyle insanların, yükselmesi, mutlu olması, ruhen yücelmesi içindir. Sanatını kötülüğe âlet eden, ya da kötülerin emrine veren bir sanatkâr aynı büyük ihanet içindedir. Bugün bir de belli bir doktrinin körü körüne savunuculuğunu üstüne almış olanlar var. Daima daha iyiyi, daha yeniyi, daha üstünü arayacak yerde, bağlı bulundukları sistemi kötü körüne müdafaada inat edenler, yaptıklarının insanların hayrına olduğunu da söyleseler, gerçekte kendi gururlarına ve kendi çıkarlarına hizmet etmektedirler. Çünkü doktrinleri adına, bile bile birçok gerçeklere göz yumup kırk dereden su getirerek ille de söylediklerinin doğru olduğunu ispata çalışmaktadırlar.

GERÇEK İYİLİK

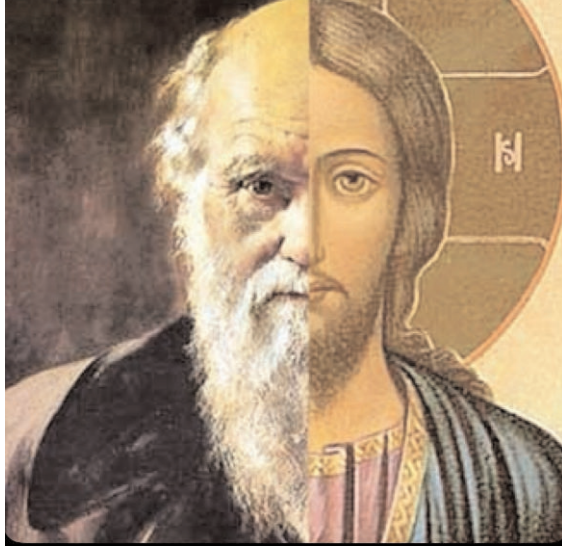
Gerçek iyilik, insanların yükselmesi, devam-

lı ilerlemesi ve mutluluğa ulaşması için devamlı çalışmakla, onlara hizmet etmek için her şeyi göze almakla ve yenilik peşinde koşmakla olur. Eskiye bağlı kalmak bir marifet ve iyilik değildir. Eski, insanı geriye çeker. Yeni ise insanı ileri götürür. Tekâmülün yönü geriye değil, ileriye doğrudur. Öyleyse gerçek iyilerin daha yenisini, daha iyisini, daha güzelini bulabilmek için devamlı gayret içinde olmaları icap eder. Tanrının dileği de budur. İlim, gerçek iyinin elinde insanları yükselten bir kıymetli vasıtaadır. Gerçek iyiler bunun için devamlı bilgi peşinde koşmak zorundadırlar.

İyilik, sevgiyle olur. Gönlünde insan sevgisini ve Allah sevgisini geliştiren kimse, gerçek iyi olma yolundadır. İşte bunun için iyiler; seviniz, çalışınız, yenilik peşinde koşunuz, iyiliğinizi güçlendiriniz, iyilerle bir olarak iyiliklerinizi organize ediniz ve kötüler karşısında sevgi dolu, fakat cesur olunuz. İyiler daha çok cesur olunuz!..

Dinler Evrim Teorisi ile Çelişir mi?!

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

TANRI MI, DOĞAL SEÇİLİM Mİ?

Richard Dawkins "Tanrı Yanılgısı" kitabının dördüncü bölümünde "Tanrı neredeyse kesin olarak neden yoktur?" başlığı altında inançsızlığının temel nedenleri üzerinde durur. Canlıların akıllı bir tasarımla Tanrı tarafından yaratılmadığını, Darwin teorisinin can damarı olan "Doğal Seçilim" ile hayatın kendiliğinden oluştuğunu ve türden türe geçerek insana kadar

ulaştığını ısrarla tekrarlar. Gelecek yazılarımda bu konuda Dawkins'in katıldığı ve katılmadığını görüşleri üzerinde uzunca duracağım. Şimdilik kitabın o bölümünden bir paragraf almakla yetiniyorum..

"Doğal seçilim yalnızca hayatın bütününe açıklamaz; ayrıca düzenli bir karmaşıklığın, tasarımcı bir kılavuz olmadan basit başlangıçlardan nasıl doğabileceğinin açıklamasını kavrayabilmemiz için bilincimizi

bilimin gücü yönünde artırır. Doğal seçilimin bütünüyle kavranması bizi diğer alanlara gözü pekçe atılmamız konusunda cesaretlendirir. Darwinizm bu diğer alanları da içine alarak, geçmişte biyolojiyi bir kereliğine tuzağa düşüren hatalı alternatifler hakkındaki kuşkumuzu ayağa kaldırır. Darwin'den önce, yusufcuk böceği kanadı ya da bir kartal gözü gibi hayli tasarlanmış görünen bir organın gerçekten rastlantısal olmayan, bilakis katıksız, doğal sebeplerin uzun bir sürecinin son ürünü olduğunu kim tahmin edebilirdi?" (S:113)

Darwin'den günümüze uzanan yıllar boyunca Tanrı inancı konusu neredeyse canlıların oluşumu ve gelişmesine düğümlemiş durumda. Ancak Darwin'e gelinceye kadar geçmiş olan uzun yüzyıllarda da bu konu hep insanlığın gündemindeydi. Bu yazımda bunlara hızlıca tekrar bir göz atacak, Darwin - Wallace evrim teorisine kısaca değinecek, sonra da bugün modern biyolojinin bulguları ve yorumlarını hızlıca gözden geçireceğim. Ama dinlerin evrim teorisiyle çelişip çelişmediği bu yazımın baş konusu. Bu nedenle Tevrat'ın "Yaratılış" bölümünün ilk âyetlerini, evrim teorisi ışığında kısaca gözden geçireceğim. Son olarak İslâm diniyle evrim teorisinin çelişip çelişmediğini bu konudaki en yetkili kalemlerden biri olan Prof. Dr. Süleyman Ateş'in yazısından kısa alıntılar yaparak ortaya koymaya çalışacağım.

KİRLİ ÇAMAŞIRLAR FARE DOĞURUYOR

Eskilerin işi daha kolaydı. Meyvelerin içinden zaman zaman kurtçuklar çıkması, kirli çamaşırlarda haşarat oluşması gibi

gündelik gözlemleri, hayatın maddelerden kendiliğinden oluşabileceği şeklinde yorumluyorlardı kolayından. Şimdi bizlerin "abiyogenez" diye adlandırdığımız bu fenomene olan inancını, İsa'dan 350 yıl önce yaşamış olan büyük filozof Aristo kitabında bakınız nasıl dile getirmişti:

"Bazı böcekler kendileriyle aynı cinsten olan böceklerden meydana gelirler. Diğer böcekler ise, canlı ana babalardan değil, kendiliklerinden oluşurlar. Bu ikinci yolla çoğalan böceklerden bazıları, yaş ve kuru kerestenin içinde oluşurlar. Bazı böcekler ise hayvanların kılları arasında, diğer bazıları leş ve dışkıların üzerinde meydana gelirler."

Avrupa'da karanlık çağlarda ikinci İsa yerine konulan Aristo'nun bu sözleri tartışmasız kabul edildi. Rönesans döneminde bile ağaçlardan canlılar oluşacağı düşünüldüğünden "kaz ağaçlarının, kuzu ağaçlarının" varlığına inanılıyordu. 16. yüzyılın ünlü doktoru Paracelsus, su, hava, saman ve çürümüş odundan fare, kurbağa gibi hayvanların oluştuğunu bizzat kendisinin gözlemlediğini söylüyordu. 17. yüzyılın ünlü bitki fizyolojisti Van Helmont da ondan geri kalmamıştı. Kirli çamaşırlar içine konan buğday tanelerinden 21 gün sonra farelerin oluştuğunu bizzat gördüğünü iddia ediyordu etrafındakilere.

İtalya Floransa'da Medici ailesinin doktoru Francesco Redi (1626-1697) Aristo'nun hipotezinden kuşkulandırmaya cesaret edebilenlerdendi. Evet çürümüş etlerin üzerinde kurtçukların oluştuğunu o da biliyordu ama bunlar acaba sinek yumurtalarından mıydı? Bir kavanoza hayvan etleri koydu,

Aristo'nun "aktif öz" kaynağı diye övdüğü havanın içine girmesini engellemeyen ama sineklerden koruyan tel kafeslerle ağzını kapattı. Uzun süre bekledi ve gördü ki, içinde ne sinek var ne de başka bir şey. Onun yolundan giden diğer araştırmacılar da aynı sonuca vardığından abiyogenez hipotezi zayıflamıştı. "Canlıların ancak diğer bir canlıdan üreyebileceği"ni savunan biyogenez hipotezi yarışmayı kazanmış görünüyordu.

Ne var ki 17. yüzyılda mikroskobun icadıyla tartışma bu defa mikro organizmalar alanında yeniden canlandı. Mikroplardan arındırılmış ve iyice kapatılarak içine hava girmesi kesinlikle önlenmiş şişelerdeki hububatlı veya samanlı sulara hiçbir mikrobik canlının oluşmadığı deneylerle kanıtlandı. Ama buna rağmen yine de itirazlar şiddetliydi. Hava engellenerek, Aristo'nun "aktif öz"ünden mahrum edildiğinden canlılar oluşmadı deniyordu bu defa. Düşümü nice sonraki yıllarda 1860'larda çözen Fransız kimya ve biyoloji bilgini Louis Pasteur (1822-1895) olmuştu.

Dört adet cam balonun ağzına içine hava girebilecek S harfi şeklinde kıvrık borular yerleştirmişti. İçine girebilecek mikrobik canlıların kıvrık çepelere yapışıp kalacağını düşünüyordu. Buna rağmen ne olur ne olmaz diyerek, şişeler mikropların az olacağı Alp dağları tepelerine götürülüp içlerine hava girmesine izin verildi. Sonuç çok muazzam. Komisyon önünde yapılan incelemede şişelerde tek bir mikrobik canlı bile görülmedi. Dahası da var. Yıllardır Pasteur Enstitüsünde saklanan bu şişelerde bugün bile tek mikrop yok!.. Böylece mikrobik veya büyük tüm canlıların ancak başka bir canlı-

dan türeyebileceği biyogenez hipotezi kesinliğe kavuşmuştu.

İKİ KAFADAR DARWIN ve WALLACE BOMBAYI PATLATIYOR

Pasteur biyogenezle uğraşırken iki İngiliz doğa araştırmacısı Charles Robert Darwin (1809-1882) ve Russel Wallace (1823-1913) aynı yıllarda evrim teorilerini ortaya koymakta gecikmemişlerdi. Bültenler, kitaplar, tartışmalarla evrim teorisi düşünürlerin temel bir konusu olarak gündemin baş sıralarında yerini almıştı. Bu teoride yaşamın basit canlılardan başlayarak adım adım gelişmişlere doğru yol aldığı iddia ediliyordu. Yaşam savaşında doğal bir seçimle ortama uyabilen varlıkların ayakta kaldığı, diğerlerinin silinip gittiği ifade ediliyordu. Böylece türlerde gelişmenin sağlandığı, hattâ türden türe geçişlerin bile olabileceği söylenmiş oluyordu.

Doğaldır ki, burada en merak edilen konu, biz insanların nasıl ortaya çıktığıydı. Maymundan değilse bile, onların da ataları olan ortak bir canlıdan değişik dallanmalarla ilk insanın dünyaya geldiği düşünülüyordu. Darwin'de bütün bu gelişmelerde bir hedef, madde ötesi bir bilincin, bir ilâ-

hi düzenin varlığı söz konusu değildi. Bu durumda dinlerdeki yaratıcı Tanrı ve topraktan varedilen Adem - Havva öğretisiyle çeliştiğinden Darwin teorisi tüm dindarların tenkit oklarının hedefi olmuştu. Ve hâlâ da oluyor...

Hâlbuki bu teoriyi ortaya koyan diğer kişi Russel Wallace, hayatının çok uzun yıllarında parapsikoloji ile de uğraştığından, canlıların oluşması ve gelişmesinde ilâhi âlemin de etkisinin olduğuna inanıyordu. Tanrı'nın evrim kanununu kullanarak, geliştire geliştire dünyayı değişik canlılarla doldurduğu kanaatindeydi. Ne var ki, 19. yüzyılın ikinci yarısında aydınların kafasında materyalist düşünce daha çok yer ettiğinden, Darwin'in kendi kendine çalışan evrim düşüncesi, bilimin temellerinde kendine kolayca yer bulmuştu. Ve şimdi de öyle. Aydın dindarların "ya o ya bu" yerine; Russel Wallace gibi "hem o hem bu" düşüncesiyle sentezlere varması, bu kör dövuşünü sonlandırabilir diye düşünüyorum. Çünkü evrim teorisini destekleyen çok olgu var bugün bilimin envanterinde. Ama ilâhi düzenin bilinçli müdahalelerinin mutlaka gerekli olduğunun da pek çok ipuçları var bilimde.

İleriki satırlarda Tevrat âyetleri ve bazı İslâm düşüncülerinin görüşleri ışığında yaratılışı incelediğimizde; otomatik kendiliğinden çalışması hariç evrim kuramını

reddeden veya onunla çelişen bir âyetin varolmadığını da görmekteyiz. Türden türe kendiliğinden değil, bilinçli müdahalelerle geçişin olabileceği bilimsel olgularla ortaya konabilse hem din hem bilim adamları çok rahatlayacak.

Bu durumda tek sorun insanın varedilişinde düğümlenecek. En gelişmiş insanımızla insan arasındaki zincirin halkalarında çok büyük boşluklar var. Çok aramamıza rağmen, ara safhalarda olması gereken canlıları hâlâ bulabilmiş değiliz. İşte atamız diye pek çoklarına can havliyle sarıldık ama sonunda elimiz boş kaldı. İleriki yazılarımda evrimci biyolog olmasına rağmen, insanın atalarını bulamadığımızı itiraf eden ünlü bilgin Louis Leakey'nin kitabından alıntılar yapacağım. Bu durum da tam netleştğinde, kutsal kitaplardaki topraktan varedilen Adem-Havva öğretisiyle evrim teorisi arasında tam bir mutabakat sağlanmış olacaktır.

MODERN BİYOLOJİYE GÖRE İLK CANLININ OLUŞMASI VE SONRASI

Biyogenez kazanmıştı ama yine de bir soru, Pasteur'ün deneyinden 100 yıla yakın zaman geçtiği halde, cevaplandırılmadan ortada duruyordu: Türeyeceği bir başka canlı olmadan hayat dünyamızda nasıl başlamıştır?

Düğümü çözen 1953'deki Miller - Urey deneyi oldu. Zamanımızdan 4,5-5 milyar yıl önce bir ateş topu iken başka yerlerden taşınan sularla adım adım soğuyan, etrafı denizlerle kaplanan, sürekli faaliyet halindeki yanardağlarla kimyası gittikçe zenginleşen bir Dünya var. Henüz oksijen ve

dolayısıyla ozon oluşmadığı için korunma kalkanından mahrum durumdayız. Güneş'ten gelen yıkıcı ultraviyole ve uzaydan salınan kozmik ışınlarla sürekli dövülüyoruz. Ayrıca peş peşe çakan şimşek ve yıldırımların etkisi altındayız. Böylece 1.5-2 milyar yıl yeryüzünde en ufak bir yaşam belirtisi olmadan zaman akıp geçiyor.

Bu olup bitenleri görüp bildirenler mi oldu ki? Elbet böyle birşey yok!.. Her bilim dalındaki gözlemlerimiz, deneylerimizle yaptığımız akıl yürütmelerle böyle bir senaryoyu tahmin ediyoruz. İşte 1953'de Miller - Urey böyle bir senaryo ile yola koyuldular. Denizlerin ilkel çorbasında mevcut olduğunu tahmin ettikleri su, amonyak, metan, hidrojeni bir kap içinde, aşağıdan bir ısıtıcı ve yukarıdan yüksek elektrik voltajıyla bir hafta boyunca işlemden geçirince 3 çeşit aminoasit meydana geldiğini sevinçle gördüler. Doğaldır ki yüksek voltajdan zarar görmesin diye aminoasitleri süratle eriyikten ayırıp izole etmeyi de ihmal etmediler. Başka araştırmacıların yaptığı benzer deneylerden, pek çok organik molekülün, bu arada klorofilin ilkel maddesi porfirin ve enerji deposu ATP'nin bile sentezlendiği haberleri bilim âlemini coşkuya boğdu. En azından canlıların hem oluşması hem de yaşamaları için mutlaka gerekli organik moleküllerin dünyada kendiliğinden ortaya çıktığı, ortamın buna uygun olduğu deneylerle gözler önüne serilmişti. O zamanlar henüz oksijen ve dolayısıyla koruyucu kalkan ozon olmasa da, dalgalarla denizlerin 15 metre aşağısına bile ulaşırsalar, bu organik maddeler şiddetli voltaj ve radyasyonlardan zarar görmeden varlıklarını

sürdürebilirlerdi. Temeller atılmış sıra canlıların oluşmasına gelmişti. Şimdi de kısaca modern biyolojinin bu konuda söylediklerini dinleyelim:

Kendiliğinden oluşumda gen taşıyıcıları, yani DNA'ların ve proteinlerin de deniz sularında ortaya çıktığı tahmin edildiğinden "ilkin hücreler" (proteinoid) ile Dünyamız'da ilk canlılık başlamıştı ve onlardan "ilkel hücreler" (prokaryot) oluştu. Yani çekirdeği olmayan sadece hücre zarı, sitoplazması, ribozomları ve dağınık halde DNA'ları bulunan hücreler...

Bakteriler ve mavi-yeşil algler bu ilkel hücrelerin örneklerindendir. Alglerdeki kloroplastların fotosentez yapmasıyla atmosferimiz yavaş yavaş oksijenle ve koruyucu kalkanımız ozon ile günümüze doğru emeklemeye başlıyordu artık. Bu ilkel hücrelerin varlığının kanıtlarını 3 milyar yıllık kayalardan öğreniyoruz. Ve ne gariptir ki, oluşumdan itibaren 2 milyar yıl boyunca da Dünyamız'da sadece ve sadece bu prokaryot ilkel hücreler vardı. Böylece Dünyamız'ın canlılar oluşmadan önceki 1,5-2 milyar yılına, bu ilkel hücrelerin 2 milyar yılını da eklediğimizde yaşamın şimdi gördüğümüz çeşitliliğine ulaşması için sadece 1 milyar yıl gibi beşte birlik bir zaman kalmıştı. Dahası da var, 600 milyon yıl önceki kambriyen patlamasına kadar da gelişmiş (ökaryot) hücrelerin izine rastlanmadığından, ilkel hücreler neredeyse yaşam tarihinin üçte ikisini hattâ bu hesaba göre altıda beşlik bölümünü, Dünya'nın tek sakinleri olarak hiç değişikliğe uğramadan doya doya yaşadılar. Ve bugün bizlerle hâlâ da aynıysılar varlar.

Ne olduysa her şey 600 milyon yıl önceki kambriyen patlamasıyla başladı. Hem de bu dönemin 10-20 milyon yıl arasındaki 10 milyonluk, jeoloji tarihine göre çok çok kısa bir dönemde... Dünyamız birdenbire patlama şeklinde, arada geçiş safhaları olmadan gelişmiş (ökaryot) hücreler, organize çok hücreli varlıklar ve gelişmiş organizmalarla dolarak ilkel hücrelerin biricikliği sona erdi. Ve böylece 600 milyon yıl boyunca gelişe gelişe, çeşitlene çeşitlene Dünyamız canlılarla doldu taşı. Nihayet 100.000 yıl kadar önce biz insanların ilk atalarıyla Dünya'mız'da akıllı canlıların saltanatı başladı.

KUTSAL KİTAP TEVRAT'TA CANLILARIN SIRALI OLUŞUMU

Aşağıdaki Tevrat âyetlerini incelediğimizde evrim teorisindeki basitten gelişmiş doğru ilerleyen yaşamın bir örneğini görmekteyiz:

"Ve Allah dedi: Sular canlı mahlûkların sürûleriyle kaynaşsın ve yerin üstünde, gökler kubbesinin yüzünde kuşlar uçsunlar. Ve Allah büyük deniz canavarlarını ve suların kendileriyle kaynaştığı cinslerine göre hareket eden her canlı mahlûku ve cinsine göre her kanatlı kuşu yarattı. Ve Allah iyi olduğunu gördü... Ve akşam oldu ve sabah oldu beşinci gün."

"Ve Allah dedi: Yer cinslerine göre canlı mahlûkları, sığırları ve sürünen şeyleri ve cinslerine göre yerin hayvanlarını çıkarsın ve böyle oldu. Ve Allah yerin hayvanlarını cinslerine göre, sığırları cinslerine göre, toprakta sürünen her şeyi cinsine göre yaptı ve iyi olduğunu gördü. Ve Allah dedi:

Suretimizde, benzeyişimize göre insan yapalım. Ve denizin balıklarına, göklerin kuşlarına sığırlara, bütün yeryüzüne, yerde sürünen her şeye hâkim olsun. Ve Allah insanı kendi suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yaratıp mübarek kıldı.... Ve akşam oldu ve sabah oldu altıncı gün." (Yaratılış 1/20-31)

İSLÂM BİLGİNLERİNE GÖRE CANLILARIN EVRİMİ

Eski Diyanet İşleri başkanlarından Profesör Süleyman Ateş'in İlahiyat Fakültesi Dergisinde 1974 yılında yayınladığı "Kur'an-ı Kerim'e Göre Evrim Teorisi" başlıklı yazısından kısa bir alıntı:

"Evrım teorisini Müslümanlar işlemiş ve geliştirmişlerdir. İlk defa Câhiz (ö. 868), göçlerin ve genel olarak çevrenin, kuşların hayatında yaptığı değişikliğe dikkati çekmiştir. Daha sonra Bîrûnî'nin çağdaşı İbn Miskeveyh (ö. 1030), El-Favzu'l-Asgar adlı eserinde bu evrim görüşüne daha belirgin bir şekil vermiştir:

İbn Miskeveyh'e göre: "Yüksek âlemden inen nefis, yani ruh, çeşitli dünya varlıklarında kendini göstermiş ve tekâmül ederek insanlık mertebesine gelmiştir. Bu yüce hayat eserini kabul eden ilk varlık bitkidir. Aşağı düzeyinde bitki, tohumuz ürer. Otlar gibi. Bunlar minerallerden, azıcık hareket yeteneğiyle ayrılırlar. Hayat eseri nefis, bitkilerde güçlenmeye devam eder, gelişir, tohumla üreyen bitkiler meydana gelir. Bunlardan sonra köklü, yapraklı ve meyveli ağaçlar türer. Ağaçların da ilk mertebesi dağlarda, çöllerde, adalarda kendi kendine

bitenlerdir. Bunlar türlerini tohumla sürdürmekle beraber ağır hareketlidirler. Sonra zeytin, nar, elma, incir ve benzeri gibi güzel toprağa, tatlı suya, ılımlı havaya ihtiyacı olan ağaçlar ürer.

"Nihayet evrim, üzüm ve hurma ağacına varır. Bitki, hurma ile tekâmülün son sınırına varmış, hurmada artık hayvan özelliği belirmeğe başlamıştır. Hurma ile hayvan arasında çok benzerlik vardır. Hurmanın erkeği, dişi vardır. Meyve vermesi için tıpkı hayvanlardaki birleşmeye benzer biçimde tozlanması gerekir. Kök ve damarlarından ayrı olarak hurmada temel bir organ daha vardır ki buna bir şey oldu mu hurma ölür. Bu organ, toprağın içindeki baştır. Bu baş, hayvan beyni gibi görev yapar. Bu toprakta kaldıkça hurmanın hayatı sürer. Hurma, bitkinin son ve hayvanın ilk derecesindedir.

"Bundan sonra azıcık hareket yeteneğine sahip, köksüz yaşayabilir, yalnız dokunma duyusu bulunan hayvanlar meydana gelir, ırmak ve deniz kıyılarında bulunan sedef ve salyangoz gibi. Evrim devam eder, kurtlarda, kelebeklerde olduğu gibi duyu gücü artar. Hayat eseri nefis, evrimle güçlenir, köstebek ve benzeri gibi dört duyu sahibi hayvanlara, oradan da Karınca, Arı ve gözleri boncuğa benzeyen, göz kapakları olmayan hayvanlara varır. Bunlarda henüz görme duyusu zayıftır. Daha sonra beş duyu sahibi hayvanlar türer. Bunlar da derece derecedir. Kimi aptaldır, hisleri cevval değildir, kimi zekidir, hisleri latiftir, eğitilebilir, emir ve yasağı kabul eder, sözden anlar, ayırım yeteneğine sahiptir. Hayvanlardan At, kuşlardan Doğan gibi.

"Nihayet evrim insan sınırına yaklaşmıştır. Hayvanlık mertebesinin sonu, insanlık mertebesinde başında Maymunlar ve benzeri hayvanlar vardır. Bunlarla insan arasında azıcık bir mesafe kalmıştır. Burası atlanınca nefis, insan olur. Bu noktaya gelince nefsin boyu düzelir, azıcık ayırım gücü, bilgi kazanma yeteneği oluşur. Daha da evrimleşen orta kuşaktaki insanlar, işte gördüğün bu zekâ, bilgi, beceri düzeyine gelmişlerdir."

Evrime Teorisinin kurucusu olan Darwin 1809-1882'den çok önce Erzurumlu İbrahim Hakkı (1703-1772) Müslümanların geliştirdiği bu evrim tezini ünlü Ma'rifetnâme'sinde özetlemiştir. Vahdet-i Vücûd sistemini bilgilerine temel yapan mutasavvıf filozofların görüşüne göre varlık, Hakk'ın isim ve sıfatlarının inişinden ve evrimleşerek insân-ı kâmil mertebesine dönüp tekrar Hakk'a yükselişinden ibarettir. Bu esasa bağlı kalarak evrimi izah eden İbrahim Hakkı özetle der ki:

"Varın yok olması, yokun var olması mümkün değildir. Var daima var, yok da daima yoktur. Fakat var, bir mertebeden diğer mertebeye, bir halden diğer hâle geçebilir. Allah'ın emriyle felekler ve yıldızlar hareket edip dört eleman evrim ile birbirine karışmış, elemanların karışımından önce madenler, ondan bitkiler, ondan hayvanlar vücuda gelmiş ve hayvan da tekâmül ederek insan meydana gelmiştir. Madenlerle bitkiler arasında ara varlık Mercandır; bitkilerle hayvanlar arasında ara varlık Maymun'dur. Zirâ tüm organları, kıl ve kuyruk hariç insana benzer. İşte insan düzeyinde iken ahlâken yükselip Tanrı huylarıyla bezenen kişi, üstün insan olgunluğuna ulaşmış bütünsel akla sahip olur. O artık bir kâmil insandır."

İnandığımız ve İnandırmaya Çalıştığımız Esaslar

Güngör Özyiğit, Psikolog

1. Yaradan'ın varlığına, birliğine, erişilmezliğine inanıyoruz. Yaradan'ı tanıtmak, sevdirmek ve gönüllerde O'na yer yapmak işimiz. Yaradan'ı, bizi sevgisinden Vareden'i :

a) Eserindeki düzeni, güzelliği, dengeleri ve uyumu göstererek, akıl ve bilim yoluyla tanıtabiliriz.

b) O'nun buyruklarını benimseyip, önce özendirici bir örnek olarak kendimize, sonra o buyrukları onlara benimseterek, doğrudan gönüllerinde O'nu hissettirmek suretiyle, yani gönül yoluyla insan kardeşlerimize O'nu sevdirebiliriz. Çünkü O'nun yeri gönüllerdedir.

O'nun insandaki en belirgin yeri aklımız ve gönlümüz olduğuna göre bu iki kanaldan Yaradan'la insanı, bilgi ve sevgi yoluyla kucaklaştırmak gerekir.

Bugün insan yalnız ve Tanrı 'sız. O kaybolan nuru (Yaradan inancını ve sevgisini) gönüllerde yeniden yeşertip ortaya koymak inananların başlıca görevidir. İnanmak, inandırmaya yol açmalıdır her şeyden önce. Alınan verilmeli, öğrenilen öğretilmelidir.

2. Dünya'nın bir olgunluk okulu olduğunu, insan yaşamının bir anlamı ve amacı olduğunu belirtmek gerekir. İnsan yükselmek, arınmak ve birliğe ermek için Dünya'da bulunmaktadır. Bu da;

a) Ruh ölümsüz bir varlık olup sürekli tekâmül etmektedir. Tekâmül, ruh-tecrübe-akıl-ruh zincirinin çalışması ile gerçekleşmektedir. Yani ruh tecrübeyi doğuruyor. Tecrübeler akıllı meydana getiriyor. Akıl da tecrübelerden elde ettiği bilgi ile ruhu eğitiyor. Başka deyişle akıl ruhu terbiye etmektedir.

b) Bu tekâmülün olabilmesi için ve tanrısal adaletin de gereği olarak ruh birçok kere Dünya'ya gelip gitmektedir. Amaç, sonunda insanüstüne erişmek, tek düşüncüyü elde etmek ve birliğe ulaşmaları. Zira insan tekâmülün son halkası değildir. Önce insan olacağız. İsmimiz gibi cismimizi de insan edeceğiz. İnsanın konuşarak anlaşılan, uzlaşılan, akıllı, ahlâklı bir varlık olduğunu kanıtlayacağız. Sonra üstün nitelikler edinerek üstün insan olacağız ve sonunda insanüstüne ereceğiz.

c) İnsanın tekâmül yolculuğu aydınlatmak ve desteklemek üzere, o devrin icaplarına göre tanrısal plandan gülyüzlüler ve görevliler kanalı ile zaman zaman yol gösterici bilgiler gönderilmektedir.

3. Dünya okulunda olgunlaşıp bir üst düzeye erişebilmek için, yükselmenin beş esasını benimseyip uygulamak gerek. Yani iyi olmak, doğru olmak, düzenli çalışıp değer üretmek, bilgiyi sürekli artırmak, Yaradan'ı ve yaratıklarını saygı duyarak sevmek gerek. Yine olgunlaşıp, Dünya okulundan diploma alabil-

mek için arınmak, beş yasaktan sakınmak, yani yalandan, hak çiğnemekten, kinden, hiddetten ve gıybetten kaçınmak gerekir. Arınan ve yükselen insanlar kolayca gönül birliğine ulaşırlar. Birinin sevinci diğerinin mutluluğu, birinin üzüntüsü diğerinin gözyaşı olur.

4. Olgunlaşmış, kemâle ermiş insanlar aynı zamanda güzel ahlâk modeli olarak sabırlı, hoşgörülü, affedici, merhametli ve fedakâr olurlar. Kendilerinden önce insan kardeşlerini düşünürler. Rahatlıkla "Önce sen" diyebilirler. Her sıkıntıya katlanarak, insanlara hizmeti bir zevk ve görev bilirler. Ve hizmetlerini yalnız Allah rızası için yaparlar.

5. Bütün insanlar kardeşdir. İnsanlar bir büyük ailedir. Hepimiz O'nun sevgisinden, aynı özden var olduk... Bedenimiz de topraktan. Aynı Dünya evini kullanıyoruz. Aynı Güneş'ten yararlanıyoruz. Aynı havayı soluyoruz. Hepimiz biyolojik olarak da aynı soydan (Âdem ile Havva'dan) geliyoruz. Yolumuz ve yönümüz bir. Yükselmek, arınmak ve birliğe ulaşmak üzere kader birliği içindeyiz. Kimse kimseden aşağıda ya da üstte değil. Her şeyden önce insanın insana farksızlığını fark etmeliyiz...

6. Ruhun ölümsüzlüğü berabearinde zorunlu olarak öte âlemin varlığı gerçeğini gösterir. Karma yasası gereği insan ne ekerse onu biçer. İyilik de kötülük de dönücüdür. Hepimiz Dünya'ya gelirken geçmişin sicilini de birlikte getiririz. Yaptıklarımızın karşılığı hem bu dünyada hem öte âlemde hem de ondan sonraki hayatımızda görüyoruz. Ve hiçbir şekilde Yaradan'ın adaletinden kaçamıyoruz. Çünkü O'nun kurduğu ince düzenin temelinde Hak ve Adalet vardır.

7. İnsanlar bir olmak, daha doğrusu zaten bir olduğunun bilincine varmak durumunda. Holistik Evren Tasarım bunu bilimsel olarak

da gösteriyor. Özde kardeş olduğumuzu bilirsek ve sevgi ile kaynaşıp birleşirsek, Dünyadaki nimetleri hakça ve kardeşçe bölüşebiliriz. O zaman kavga, düşmanlık, kıskançlık ve kötülük ortadan kalkar. Dünya bir barış, huzur ve mutluluk ortamı olur. Öyle bir dünyada insanın gelişmesi de hız kazanır.

8. İnsan akıl yönüyle serbest bırakıldığından sorumluluk sahibidir. Öyleyse davranışlarında aklını kullanması, aklını tecrübe ve bilgilerle sürekli beslemesi, yeniliğe açık olması gerekir.

9) İnsanlar kader birliği içindedir. Aynı Dünya'yı kullanıyoruz. Sorunlarımızı ortak akılla, birlikte çözmekle yükümlüüz. O nedenle Dünya'yı bir esenlik diyarı haline getirmek için:

- a) Canlıları ayakta tutan doğal düzen ve dengeleri korumak, çevreyi kirletmemek
- b) Savaşlara, anarşiye ve teröre son vermek
- c) Nüfus artışını denetlemek
- d) Doğal kaynakları tüketmemek gerekir.

Bir Kızılderili atasözünde belirtildiği gibi "Biz bu Dünya'yı atalarımızdan miras değil, çocuklarımızdan ve torunlarımızdan ödünç aldık." Yine reenkarnasyon gereği, hepimiz tekâmülümüz için tekrar Dünya'ya gelmek durumundayız.

10. Her şey insan içindir. Kutsal olan insandır. Din, bilim, sanat, felsefe, teknoloji, devlet, her türlü sosyal kurum, insanın iyiliği ve yücelişi içindir. Yani esas olan İnsandır. Şiir diliyle söylersek:

Haydi gelin vakit varken
İnsanı tutsak eden
Tüm engelleri aşalım
İNSAN 'da buluşalım!...

Pygmalion Etkisi

Beklentinin Dönüştürücü Gücü

Derleyen: Nihâl Gürsoy

Pygmalion Etkisi, insan ilişkilerinde beklentilerin davranışları nasıl şekillendirebildiğini ortaya koyması bakımından önemli bir kavramdır. Bu yazıda kavramın ortaya çıkışı, bilimsel temelleri ve farklı alanlardaki uygulamalarından söz edilecektir.

İnsan davranışları yalnızca bireysel özellikler tarafından değil, içinde bulunduğu sosyal çevrenin oluşturduğu beklentiler tarafından da şekillenmektedir. Pygmalion Etkisi, bir kişinin kendisine yönelik olumlu beklentilerin, performans ve gelişim üzerinde dönüştürücü bir etki oluşturabileceğini açıklayan psikolojik bir yaklaşımdır.

İlk olarak eğitim ortamlarında öğretmen beklentilerinin öğrenci başarısı üzerindeki etkisini inceleyen araştırmalarla gündeme gelen bu kavram, günümüzde liderlik, örgütsel davranış, aile ilişkileri ve kişisel gelişim alanlarında da kullanılmaktadır.

Bu yazının amacı; Pygmalion Etkisinin tarihsel kökenlerini, psikolojik temellerini ve farklı yaşam alanlarındaki yansımalarını incelemektir. Çalışmada beklentilerin insan

davranışı üzerindeki etkisi, Rosenthal ve Jacobson'un araştırmaları, kendini gerçekleştiren kehanet kavramı, Golem ve Galatea (olumlu ve olumsuz beklenti) etkileri bağlamında ele alınmıştır. Değerlendirmeler sonucunda beklentilerin tek başına belirleyici

olmadığı, ancak destekleyici iletişim, fırsat ve uygun çevresel koşullarla birleştiğinde bireyin potansiyelini ortaya çıkarmada önemli bir rol oynayabileceği görülmüştür.

İnsan yalnızca sahip olduğu özelliklerle değil, çevresinin ona yüklediği anlamlarla da şekillenen sosyal bir varlıktır. Bireyin kendisi hakkındaki düşünceleri kadar, başkalarının onun kapasitesine yönelik inançları da davranışlarını etkileyebilmektedir. Bir öğretmenin öğrencisine duyduğu güven, bir yöneticinin çalışanına verdiği destek veya bir ebeveynin çocuğuna yönelik olumlu yaklaşımı bireyin potansiyelini ortaya çıkarabilecek psikolojik Pygmalion Etkisi süreçler oluşturabilir. Bu durum psikoloji literatüründe Pygmalion Etkisi olarak açıklanmaktadır.

PYGMALION MİTİNİN KÖKENİ

Pygmalion Etkisi, adını Antik Yunan mitolojisindeki Pygmalion hikâyesinden almaktadır. Efsaneye göre heykeltıraş Pygmalion, ideal güzellik anlayışını temsil eden bir heykel yapar, eserine duyduğu hayranlık ve sevgi sonucunda heykel, canlı bir varlığa dönüşür. Bu anlatı, insan zihnindeki beklentilerin ve inançların gerçekliği şekillendirebilme gücünün sembolik bir ifadesi olarak değerlendirilmiştir.

Pygmalion Etkisinin teorik temellerinden biri Robert K. Merton tarafından geliştirilen kendini gerçekleştiren kehanet kavramıdır. Buna göre bireylerin sahip olduğu inançlar, davranışlarını etkileyerek başlangıçtaki varsayımların gerçekleşmesine neden olabilir.

Rosenthal ve Jacobson tarafından gerçekleştirilen "Pygmalion in the Classroom"

araştırması, öğretmen beklentilerinin öğrenci başarısı üzerindeki etkisini inceleyen önemli çalışmalardan biridir. Araştırmada öğretmenlere bazı öğrencilerin akademik başarı göstereceği bilgisi verilmiş ve bu öğrenciler rastgele seçilmiştir. Araştırma sonuçları, öğretmenlerin beklentilerinin öğrencilerle kurdukları iletişimi nedeniyle öğrenci performansını etkileyebileceğini göstermiştir. Bu bulgular, beklentilerin davranış yoluyla aktarılabilceğini, sosyal çevrenin bireysel gelişimde önemli rol oynadığını ortaya koymuştur.

EĞİTİMDE PYGMALION ETKİSİ

Eğitim ortamlarında öğretmen beklentileri, öğrencilerin motivasyonu ve akademik gelişimi üzerinde etkili olabilmektedir. Öğrencisine güvenen öğretmen; daha destekleyici geri bildirim verir, düşünmeye teşvik eder, gelişim fırsatları sunar. Bu yaklaşım öğrencilerin öz yeterlilik algısını güçlendirebilir. Buna karşılık düşük beklentiler öğrencinin motivasyonunu azaltabilir ve Golem Etkisi olarak açıklanan olumsuz sürecin ortaya çıkmasına neden olabilir.

ÖRGÜTSEL YAŞAM ve LİDERLİKTE PYGMALION ETKİSİ

İş yaşamında yöneticilerin çalışanlara yönelik beklentileri, çalışan motivasyonu ve performansı üzerinde etkili olabilir. Çalışanlarına güvenen liderler, daha fazla sorumluluk verme, gelişim fırsatı oluşturma ve yapıcı geri bildirim sağlama eğilimindedir. Bu durum çalışanların kuruma bağlılığını ve performansını artırabilir. Ancak liderlerin beklentilerinin gerçekçi olması ve yumuşak ve destekleyici davranışlarla güçlendirilmesi önemlidir.

AİLE İLİŞKİLERİNDE PYGMALION ETKİSİ

Aile ilişkilerinde Pygmalion Etkisi, bireyin kendilik algısının oluştuğu ilk sosyal çevre olması bakımından önemlidir. Ebeveynlerin çocuklarına yönelik tutumları, çocukların özgüven gelişimlerini etkileyebilir.

Çocuğa duyulan güven, onun deneme cesaretini artırırken, sürekli eleştiri ve düşük beklenti, çocuğun kendisi hakkındaki algısını olumsuz etkileyebilir. Bu nedenle ebeveyn iletişiminde kullanılan dil, gelişim sürecinin önemli unsurlarından biridir.

Pygmalion Etkisi, insan ilişkilerinde beklentilerin önemini göstermektedir. Bununla birlikte bireysel başarı sadece beklentilerle açıklanamaz. Kişisel özellikler, çevresel koşullar ve fırsatlar da gelişim sürecinde önemli belirleyicilerdir.

Günümüzde Pygmalion Etkisi, insan potansiyelini destekleyen bir yaklaşım olarak değerlendirilmektedir. Sonuç olarak insan, kendisine yöneltilen anlamlardan etkilenmektedir. Olumlu beklentiler bireyin kendi potansiyelini ortaya çıkarmasına yardımcı olurken, olumsuz beklentiler gelişimin önünde engel oluşturabilir.

Pygmalion Etkisi bazen yanlış biçimde değerlendirilir. "Olumlu düşünürsek herkes başarılı olur" şeklinde yorumlanabilir. Oysa bilimsel yaklaşım bu kadar basit değildir. Gerçekçi olmayan beklentiler birey üzerinde baskı oluşturabilir. Bir öğrenciye, bir çalışana veya bir çocuğa kapasitesinin çok üzerinde hedefler yüklenmesi motivasyonu artırmak yerine kaygıya neden olabilir. Bu nedenle etkili

beklentiyi seçebilmek çok kolay değildir. Etkili beklenti; destekleyici, ulaşılabilir ve bireyin gelişim düzeyine uygun olmalıdır. Ayrıca bireyin veya çocuğun her şeyi kusursuz yapması beklenilemez, bu sağlıklı bir beklenti değildir. Gelişmenin çalışarak ve deneyerek sağlanabileceği yaklaşımı daha gerçekçi bir tutumdur.

Bilimin ortaya koyduğu temel gerçek şudur: Beklentiler tek başına mucize yaratmaz fakat doğru iletişim, fırsat ve destekle birleştğinde insan potansiyelinin ortaya çıkmasına olanak sağlayabilir. Ayrıca bireyin kendisi hakkındaki düşünceleri de günümüzde psikolojik dayanıklılık ve başarı süreçlerinin önemli unsurlarından biridir.

Kişinin kendi kapasitesine inanması, doğru hedefleri belirleyebilmesi, zorluklarla mücadele edebilme süreçlerinde gerekli içsel donanıma sahip olması bu sürece etki eden çok önemli unsurlardır.

İnsan davranışı oldukça karmaşık bir yapıya sahiptir. Bireyin başarısını yalnızca çevresindeki insanların beklentileriyle açıklamak mümkün değildir. Zekâ, kişilik özellikleri, geçmiş deneyimler, sosyo ekonomik koşullar, eğitim olanakları ve bireysel çaba gibi pek çok unsur gelişim sürecinde birlikte rol oynamaktadır. Bu nedenle Pygmalion Etkisi, insan performansını açıklayan tek neden değil ancak önemli sosyal ve psikolojik etkenlerden biri olarak değerlendirilir.

Pygmalion Etkisi, insanlara yalnızca mevcut durumlarıyla değil, gelişme ihtimaliyle bakmanın önemini göstermektedir. Eğitimde, iş yaşamında ve ailede güvenli ve destekleyici ilişkiler oluşturmak, bireysel ve toplumsal gelişime katkı sağlayabilir.

Binlerce Yıl Öncesine Uzanan Büyüleyici ve Mistik Bir Gezi

Mısır Gezisi

Seyhun Güleçyüz

Mısır tarihi insanlık tarihinin en büyüleyici ve en uzun soluklu serüvenlerinden biridir. Nil Nehrinin hayat verdiği bu topraklarda medeniyet binlerce yıl boyunca kesintisiz bir şekilde o bölgeye ışık saçmıştır. Nil Nehri 7088 kilometre uzunluğundadır. Nehrin Doğu ve Batı kıyısı nehrin hemen kenarından başlayan birkaç kilometrelik şeritler halinde yemyeşildir. Bu bölgelerde her yıl taşan Nil'in taşıdığı alüvyonlardan dolayı Mısır dünyanın en verimli tarım arazilerine sahiptir. Bu ülkede halk da Nil Nehri boyunca şehirler kurmuş, yerleşmiştir. Mısır halkı Kuzeydoğu Afrika halkı ve Semitik halkların

kaynaşmasından oluşmuştur. Antik Mısır halkı Firavunlar döneminde Eski Mısırca dediğimiz kendine özgün bir dil konuşuyormuş. Bu dil hem Arapça hem İbranice gibi Sami dilleriyle akrabaymış. Şimdi Arapça ve köylerde ise az da olsa Kıpti'ce konuşuyorlar.

Mısır tarihinin başlangıcı M.Ö. 5000 olsa da Antik Mısır Medeniyetinin resmi tarihinin başlangıcı M.Ö. 3100 kabul ediliyor. Bu dönemde hem hiyeroglif yazısı geliştirilmiş hem de Kral Menes Yukarı ve Aşağı Mısır'ı tek bir taht altında birleştirmiş. Nil Nehri Güney Mısır'da dağlık bölgelerden doğar; burasının denizden yüksekliği 500 metre olduğun-

dan Yukarı Mısır'dır ve Nil Nehri Akdeniz'e dökülür. Burası rakım olarak çok alçaktır bu yüzden buraya da Aşağı Mısır denir.

Öncelikle Mısır'ın gezilecek yerlerini anlatmadan evvel insanlığın tarihinde ve gelişiminde çok etkili olan bu ülkenin az da olsa eskiden günümüze kadar tarihini bilmek gerekiyor. Bilmek diyorum ama Mısır tarihi bilim adamları tarafından hâlâ araştırılıyor. Bilinmeyen öyle çok soruyu kendinde barındıran bir ülke ki... Antik Mısır'ın birleşmesi ve sonraki 3000 yılı aşan bu görkemli en önemli noktalarını kronik olarak anlatmak bu yüzden gerekli oldu benim için.

A) Mısır'ın tek devlet olması ve Erken Hanedanlık Dönemi: M.Ö. 3100-2686 arasıdır. Mısır, Aşağı ve Yukarı Mısır'ken tek bir krallık olmuş. Hiyeroglif yazısı bu dönemde geliştirilip kurumsallaştırılmış.

B) Eski Krallık Firavunlar Çağı (M.Ö. 2686-2181): Firavun kelimesi aslında Büyük Ev/Saray anlamındadır. Zamanla bu kelime kralın oturduğu saray anlamından çıkıp, bizzat hükümdarın kendisi olarak kullanılmıştır. İlk krallar halkı itaat ettirmek için ta o zaman bir ideolojik olarak araç olarak dini kullanıp kendilerini yeryüzüne inmiş bir Tanrı olarak kabul ettirince Firavun ismini de kendilerinin adı olarak ilan ettiler. Bu dönem Mısır merkezi otoritesinin en güçlü olduğu ve anıtsal mimarinin zirve yaptığı dönemdir.

C) Orta Krallık yani Klasik dönem (M.Ö. 2055-1650): İlk ara dönemden sonra ülke iç karışıklıkları da atlatıp yeniden birleşiyor. Sanat, edebiyat, madencilik ve ticaret de güçleniyor. Bu arada M.Ö. 1700 yıllarında Asya kökenli Hiksoslar ülkeyi istilâ ediyor. Sami ırkından olan bu kavim kendi kültürleri-

ni ve inançlarını Mısır'a ayak tozu gibi bırakıp gidiyor.

D) Yeni Krallık - İmparatorluk Çağı (M.Ö. 1550-1069): Hiksos istilasından sonra dış devletler Mısır'ın güçlü değerlere sahip olduğunu anlıyorlar. Mısır devleti ise askerî açıdan en güçlü dönemini yaşamaya başlıyor. O dönemlerde 15 yaşında tahta çıkan, Firavun Akineton, Amon Rahiplerinden ve Hiksoslardan aldığı bilgilerle tek Tanrı inancını ülkesinin dini yapıyor ve uzun süre bu inançla yönetiyor. Ama rahipler işlerine gelmeyen bu inanç için isyan çıkarıp Firavun Akinetonu öldürüyorlar. Mısır çok Tanrı inancına dönüyor. Aynı dönemde Mısır'ın ve dünyanın ilk kraliçesi yani kadın Firavun Hatšepsut başa geçiyor ve Mısır'a barış huzur ve ticari zenginlik getiriyor. Ne demişler; "kadının elinin değdiği yerde barış, huzur ve sevgi olur" diye... Yine bu dönemde Firavun II. Ramses Hititliler'le dünyanın ilk barış anlaşmasını yani Kadeş Antlaşması'nı imzalıyor. Antlaşma hiyeroglif yazısıyla kil tabletlere 3 bölüm (parça) olarak yazılıyor fırınlanıyor ve çok iyi korunduğu için günümüze kadar geliyor. Ben Kadeş Barış Antlaşması'nın iki parçasını İstanbul Arkeoloji müzesinde gördüm. Üçüncü parçasını da Berlin'de Ön Asya Müzesinde gördüm. Küçük parçalar olması günümüze kadar korunmasına sebep olmuş. Bu dönemde papirüse "Mısır'ın Ölüler Kitabı"da yazılmıştır. Bu kitabın özeti "Ebedi ışığa ve ebedi yaşama kavuşma kılavuzudur." Daha sonraki dönemde yani M.Ö. 332 yıllarında Büyük İskender'in Mısır'ı istilâsından sonra geride bıraktığı bilgilerde Yunanlı Hermes'le, Ölüler Kitabı'ndaki Tanrı Thoth'un aynı orijinden olduğu anlaşılmış ve hâlâ nasıl bu iki genel görüşün birbirinden çok uzak iki ülke arasında hem de M.Ö. 332 yıllarında aynı olduğu açıklanamamıştır.

E) Geçmiş Dönem ve Yabancı Egemenliği M.Ö. 664-332: Bu dönemde Mısır'ı, Asurlular, Persler ve Büyük İskender istila etmiştir. Antik Mısır'ın M.Ö. 51-30 yılları arasında son etkin hükümdarı VII. Kleopatra olmuştur. Ölümünden sonra Mısır bir Roma eyaleti haline gelmiştir. Daha sonra İslâmiyet'in önemli halifesi Hz. Ömer M.S. 641 de Mısır'ı fethetmiştir. Mısır İslâmiyet'in en önemli bilim ve siyaset merkezi olmuştur. Dil olarak Arapça konuşulmaya başlanmıştır.

F) Modern Mısır (1869): Mısır Valisi Kavalalı Mehmet Ali Paşa Dönemi. Napolyon'un Mısır'ı işgalinde Osmanlı Ordusunda işgale karşı savaşıyan Mehmet Ali Paşa Mısır'a vali olarak atanmıştır. Osmanlı devleti tarafından Mısır'da Süveyş Kanalı'nın açılmasında (1869) önemli rol oynamış, Fransızlarla anlaşmış ve kanal yapılmıştır. Böylece Mısır küresel ticaret ve jeopolitik açıdan önemli bir devlet sayılmıştır dünyada. Mehmet Ali Paşa dönemi ve sonrası monarşi ile idare edilmeye başlayan Mısır'da, 1952 yılında Cumhuriyet ilan ediliyor. Abdülnasır 1956'ya kadar Fransızların kontrolünde olan Süveyş kanalını millileştiriyor. Topraklarındaki suyun akış kontrolünü eline alıyor. Daha sonra 1971'de Mısır Arap Cumhuriyeti oldu.

Mısır'a gidince insan zaman makinesinin içinde M.Ö. 5000 küsur sene geriye gidiyor. İnanın Mısır tarihi tümüyle gördüğünüz gibi ve zamanda yolculuk gibi ne çok istila, ne çok farklı medeniyetlere yuva olmuş topraklar olmasına rağmen 5000 yıllık tarihini bize sunuyor. Çok merak ediyorum nasıl bu kadar iyi korunmuş ve niye?

Bir önemli bilgi de Mısırlılar bu kadar istilalara rağmen asimile olmamışlar. Yeni

teknolojiyle Firavun mumyalarından alınan DNA örnekleri sonucu, şimdiki Mısır halkının genetiği ile tıpatıp aynı çıkmıştır.

Nisan'ın ilk haftasında bir günde ılık esen rüzgârın bizi sarıp mutlu ettiği saatlerde Kahire havalimanına indik. Kahire kelimesi Mısır dilinde "üstün gelen" demekmiş. Uçakta başladım Kahire'yi izlemeye. İnerken Kahire'ye uçaktan baktığımda bir sürü beyaz minare gördüm gökyüzüne uzanan eller gibiydiler, çok hoşuma gitti.

Şehir turuna başladığımızda bendeki ilk intibası, zıtlıkların kusursuz bir uyum içinde birlikte yaşadığı, insanı hem büyüleyen hem hüzünlendiren, zamanın kalbi gibi bir şehir. Mısırlılar Kahire'ye Ümmül-Dünya yani, "Dünyanın Anası" diyorlar. İslâm mimarisinin en görkemli merkezlerinden biri burası. Osmanlılar'dan kalma devasa camiler ve medreseler var. Yüksek bir tepeye inşa edilmiş günümüze kadar çok iyi korunmuş Selahattin Eyyubi'nin heybetli kalesini gördüm. Oradan 1382'de Memlik Sultanı Berkuk tarafından yaptırılan ve halen aktif olarak kullanılan Han el-Halili çarşısına geldik. 640 yıllarından beri Ortadoğu'nun en büyük, en canlı, açık hava pazarlarından biri.. Sadece mistik bir alışveriş merkezi değil, burası adeta yaşayan bir Orta Çağ açık hava müzesi. Kendimi çarşının içinde labirentte geziyormuşum gibi hissettim. Dükkânların tenteleri labirentin üstünü örtüyor. Loş ve iki kişinin zor geçtiği darlıkta olan yollarda sağlı sollu bakırcılar, cam, seramik, el işleri satanlar, rengârenk ışık saçan fenerler arasında yürürken ara ara ışık yanan renkli fener aydınlığında mücevhercileri, ipek kumaş, halı satanları ve baharatçıları gördüm. Adeta 1001 gece masallarındayım gibi gezindim. Oradan otobüsümüzle 2011'deki Mısır devrimine ev

sahipliği yapan şehrin önemli meydanı olan El Tahrir meydanına geldik. Daha sonra ise gene Kahire'nin her yerinden görünecek kadar yüksek, Nil Nehrinin kenarına 1830-1848 yılları arasında yapılmış Mehmet Ali Paşa Camii'ne geldik. Görünüşü çok görkemli bir cami, beyaz su mermerinden yapılmış. Bu yüzden diğer adı Alabaster Camii. İçerisi adeta ışık seli gibi pırıldıyor. Caminin iç duvarları ve dışında her yer beyaz mermer, adeta dev bir kuşuyu andırıyor. Bu camiyi Kavalalı Mehmet Ali Paşa yaptırdığında Fransa Kralı camiye hediye olarak bir saat kulesi hediye etmiş. Caminin avlusundaydı ve çok yakışmıştı oraya. Bu hediyeye karşılık M. Ali Paşa da M.Ö. 3000'lerde yapılmış olan bir obeliski (dikilitaşı) Fransa Kralı'na hediye olarak yollamış. Paris'te her gidenin mutlaka Concorde Meydanı'nda gördüğü Luxor Dikilitaşı. Luxor tapınağından alınan yekpare granitten yapılmış tarihi bir eserdir.

İlk gecemizde, Nil'de demirli bir Cruise gemisinin balo salonunda akşam yemeğimizi çok şık bir atmosferde yerken Mısır'ın kendine özgü müziği eşliğinde erkek zennelerin yani köçeklerin gösterisini izledik. Ertesi gün ilk işimiz kırmızı tuğladan yapılmış Uzakdoğu tarzı mimarisi olan Baron Sarayına geldik. Belçikalı bir tüccar konut olarak 1907 yılında burayı yaptırmış. Görünüşü çok ilginç olan binanın dış kısmında Budha, Siva gibi Hint Tanrıları'nın olduğu bu saray artık müze ve kültürel etkinliklerde kullanılıyor.

Nihayet en çok görmek istediğim yerlerden biri olan Büyük Mısır Müzesi'ndeyiz ve Kahire'de ikinci günümüzde dünyanın tek bir medeniyetine adanmış en büyük müze kompleksindeyiz. Burada 100.000'den fazla tarihi eser bulunuyormuş. 2025 yılındaki resmi açılışından beri 50.000 eser ziyaretçilere sunul-

yormuş. Bu bine 6 kat yüksekliğinde ve yerleşke alanı 500.000 m² toplam kapalı alanı ise 300.000 m². Bu müzenin enternasyonal adı (GEM) Grand Egyptian Museum'dur. Fütüristik bir tasarıma sahip olan müze beni ilk görüşten itibaren çok heyecanlandırdı. Kapıda ziyaretçileri II. Ramsesin görkemli dev bir heykeli karşılıyor. İçeride gördüğüm her figür beni çok etkiledi. 5000 yıllık eserlerin bu kadar zarif ve estetik oluşu ve kullanımları malzemelere hâkimiyetleri, anatomi ve teknik bilgileri inanılır gibi değil. Peki, nasıl bu kadar büyük işleri ve eserleri ürettiler?...

Bir duvara boydan boya Kadeş Antlaşması'nın içeriğini hiyeroglif yazısıyla yazmışlardı. Kullanılan heykellerin çoğunda altın bolca kullanılmış. Ayrıca Müzenin kütüphanesinde Mısır tarihi ve arkeolojisine ait 17.000'den fazla kaynak varmış. Anlatılamayacak kadar

ilginç olan bu müzeden çıktık ve ona oldukça yakın olan dünyanın 7 harikasından biri olan ve isimlerini onları yaptıran firavunlardan alan Keops, Kefren ve Mikerinos Piramitleri'ne geldik.

Aslında bu bölgede üç büyük piramit olduğu biliniyor ama yakından dikkatli bakınca bu bölgede diğerlerine nazaran daha küçük iki piramit daha var. Bu büyük piramitlerin taşları Aswan'dan getirilen kireç taşlarıymış. Keops çok yüksek bir piramit. Antik dünyanın en görkemli olan eserlerinden biri. Yüksekliği 140 metre. Orta kısmında bir açık oda varmış. Gidip görenlerin anlattığına göre boş ve karanlık bir yermiş. Kendimi Keops Piramidi'nin yanında karınca kadar hissettim. Sonra Kefren Piramiti'ne gittik. Burası M.Ö. 26 yılında orijinal kireç taşından blok taşların üst üste yerleştirilmesiyle yapılmıştır. Tepesinde hâlâ orijinal haliyle duran beyaz kireç taşından en son birleşme bölümü var. Bu piramidin hemen önünde başı insan gövdesi aslan olarak yapılmış devasa Büyük Sfenks bulunuyordu. İnsanlar etrafında çalışkan karıncalar gibi geziyor, onu inceliyorlardı. Bu Sfenksin yüzü firavun Kefren'in yüzüymüş. Kefren'in burada bulunma amacı Piramit kompleksini korumak içinmiş. Mikerinos Piramidi, Kefren'in oğlu, Keops'un torunu firavun Mikerinos adına yapılmış. Boyu 61 metre yükseklikte ve bu piramitin alt katları diğer piramitlere nazaran farklıydı. Çünkü kırmızı granit taşlarla kaplanmıştı.

Yazmadan geçemeyeceğim bir bilgi de Keops Piramiti'nin taban köşeleri sifıra yakın bir hata payı ile dünyanın dört ana yönünü gösteriyormuş. Antik Mısır döneminde yapılan bu piramit henüz pusula icat edilmeden önce inşa edilmiştir. Keops Piramidi M.Ö. 3800 yılında yapılmıştır. Buna ne diyosunuz?

Önemli diğer bir bilgi de Keops Piramiti'nin inşaatında 2,3 milyon taş ve bu taşların toplam ağırlığının toplamı (piramit inşasından sonra) takriben 6 milyon tonmuş. O dönem Mısır Tunç çağını yaşıyormuş ve henüz demir, çelik yokmuş. Ayrıca Kral odasının tavanını oluşturan granit blokların her biri 50-80 ton arasındaymış.

Gelelim piramitlerde yaşadıklarımıza: Etrafımızı seyyar satıcılar sardı, hepimiz alışveriş yaptık, aç köpekleri besledik, su verdik, otobüse bindiğimizde hepimiz vurgun yemiş gibiydik, gördüklerimiz ve cevapsız sorularımızdan dolayı. Sabah bir saatlik yolculukla Aswan'a vardık. Burası temiz, küçük bir şehir. Sonra Mısır'ın ihtişamlı tapınaklarından biri olan Philae Tapınağına tekneyle gittik. Bu tapınak mimarisi ile, Aswan Barajı yapılırken sular altında kalmaktan kurtulmasıyla Antik Mısır'ın annelik, şifa ve sadakat tanrıçası İsis'e ithaf edilmiş, Mısırlılar için yüzyıllarca kutsal bir hac merkezi olmuştur.

Aswan Barajı 1960'ta Nasır tarafından 10 senede inşa edilmiş, Mısır'ın kesintisiz tarım yapmasına sebep olmuştur. Baraj suyunun birikmesiyle oluşan dünyanın en büyük baraj gölüne Nasır gölü adı verilmiştir. Barajın üzerindeki hidro elektrik santrali Mısır'ın elektrik ihtiyacının yüzde ellisini karşılamaktadır. Felucca teknesiyle Aswan baraj gölünde gezdik. Teknenin içine tezgâh açan esnaftan alışveriş yaptık ve etrafımız 9-10 yaşında, sörf tahtalarına binmiş suda ayakta duran çocuklarla sarıldı. Para istiyorlardı ve dengede durmakta zorlanan bu Mısırlı çocuklar beni çok üzdü. Bol bol sevindirdik evlatları ama hayat her yerde özde aynı...

Nihayet içimi titreten, ürperdiğim Karnak Tapınağına geldik. Unesco Dünya Mirası lis-

tesinde yer alan dünyanın en geniş antik yapısının, dini merkezinin içindeyim. Karnak eski adıyla TEB yeni adıyla Luxor yakınında bulunuyor. İçinde çok tapınak, şapel, kule ve ulu sütunların ve kutsal bir gölün bulunduğu dünyanın en büyük dini kompleksidir. Orta Krallık döneminde başlayan inşaatı, Yeni Krallık döneminde de genişletilerek devam etmiş. Yunan-Roma döneminde ve 30 firavunun katkısıyla, tabii tarihi sırayla, 1200 yılda bitmiş. Tapınak M.Ö. 2000 yıllarında orta krallık döneminde Mısır'ın en büyük, Tanrısı Amon-Ra ve ailesi adına yapılmıştır. Tapınak 5000 metre kare üzerine kurulmuş 134 devasa yükseklikte yani ortalama 20 metre yükseklikteki sütunlardan oluşmuştur.

Tapındaki dikilitaş (obeliks) Mısır'ın ilk kadın firavunu Hatšepsut tarafından dikilmiştir. 30 metre yüksekliğinde olup 300 ton ağırlığındadır. Yine bir soru, bu granit dikilitaş oraya nasıl getirilmiştir? Şaşkınlıkla geziyorum sorularla doluyum ve benim gibi bütün tur arkadaşlarım hayretle dolaşıyoruz.

Karnak Tapınağının yan tarafında 2,5 km uzunluğunda koç kafalı sfenkslerin sağlı sollu süslediği yolla Luxor Tapınağına gidiliyor. Luxor şehrine çok çabuk geldik. Zaten Karnak'tan gözüktüyordu. Burası bir zamanlar Mısır'ın başkentiymiş. Aslında tam bir açık hava müzesi. Bir zamanlar Doğu yakası (Yaşam şehri) ve Batı Yakası (ölüler şehri) diye ikiye ayrılmış Batı yakasında, soyluların firavunların anıt mezarları bulunuyor. O nedenle buraya Krallar Vadisi de deniyor. Doğu yakasında, saraylar var. Orası günlük yaşam tanrılarına adanmış tapınaklarla dolu. Bu bölgede 60 tane firavun mezarı var. Krallıklar vadisinde de Firavun eşleri ve çocuklarının mezarı bulunuyor. Hatšepsut'un tapınağı da buradaydı, en ihtişamlıydı diye-

bilirim. Mezarlara mum yakıp ölüleri gömme işi Müslümanlık döneminde sona ermiş.

Antik Mısır'ın en zarif ve en iyi korunmuş anıtlarından Luxor Tapınağına geldik. Burası Nil'in doğusunda bulunuyor. Bu günkü Luxor kentinin de tam ortasında. Luxor Tapınağı simetrik ve düzenli bir mimariye sahip ve uzun süre çöl kumu altında gömülü kalmış; hattâ üzerine bir zamanlar Sufi Şeyh Ebu-el Haccac adına bir cami bile yapılmış. Konuşulanlara göre tapınağın devamı yerleşim bölgelerinin altında hâlâ bulunmaktaymış.

Luxor Tapınağı Firavunların kutsal gücünün yenileme yeriymiş ve krallar burada taç giyermiş. Her yıl Karnak Tapınağındaki Amon-Ra, eşi ve oğullarının heykelleri buraya getiriliyor. Amon Ra'nın gücünün burada yenilediğine inanan kişilerle törenler yapılıyor ve heykeller tören bitiminde tekrar Karnak Tapınağı'na belli bir ritüelle geri götürülüyormuş. Tapınağın girişinde II. Ramses, kendi gücünü gösteren devasa kendi heykellerini yaptırmış. Roma döneminde ise bu Tapınak, Hristiyan fresklerle süslenmiştir. Luxor Tapınağının çok sağlam ve hiç bozulmadan kalması, uzun yıllar boyunca kum altında durmasından kaynaklanıyormuş. Luxor Tapınağı sadece Mısır inancına değil, farklı inançlara da ev sahipliği yapmıştır. Bazı duvar freskleri, Lâtince yazılmasına rağmen altındaki hiyeroglif yazısı da görülmüyordu. Biraz geç de olsa rehberimizden de bahsedeyim. Rehberimiz Farah Yurtözü'dü. Kendisi UFO, metafizik ve parapsikoloji konularında araştırmalar yapan bir kişi. Ondan efsaneleri, biraz metafizik konuları ve UFO'larla Mısır tarihinin bağlantılarını dinledik. Bir de İngilizce konuşan Mısır tarihini iyi bilen bir Mısırlı rehberimize eşlik etti. Epey bilgi edindik Mısır'la ilgili.

Luxor'daki otelimiz Nil üzerinde bir yemyeşil adada. Adanın sahibi burayı bungalovlardan oluşan bir motel yapmış; çiçekler, ulu ağaçlar, servis elemanları ve biz vardık bu cennette. Çok huzurlu bir akşamdan sonra sabah krallar vadisindeki ilk kadın Firavun Hatşepsut'un mezarı ve tapınağına geldik. Muhteşem bir tapınak, zaten bölge Firavunların, ailelerinin ve yine Mısırın güçlü ailelerinin gömülmesi amacıyla inşa edilmiş mezarların bulunduğu çöl ortasında bir vadi. Burayı seçmelerinin sebebi ıssız ve gizli bir alan olmasıymış, çünkü ölümsüzlüklerini ıssız sessiz bir yerde geçirmek istiyorlarmış.

Gelelim kadın firavun Hatşepsut'a, kendini firavun seçtirdikten sonra Mısır barış, zenginlik içinde yaşamış. Kendisi de rahipleri fazla kızdırmamak için Firavun olunca erkek kıyafeti giyip takma sakal takarak erkek bir Firavun gibi olmuş. O dönemde Rahipler kadın bir firavunu istememişler ama takma sakallı da olsa "erkek" firavuna razı olmuşlar. Hatşepsut zaten bir kral eşiymiş ve M.Ö.

1400 yıllarında, ülkeyi zekâsı, diplomasi bilgisi ve iradesi ile çok başarılı bir şekilde yönetmiş... O dönemde Mısır ilk defa dış ticarete açılmış ve refah içinde bir ülke olmuştur. Sonra tapınağını kumlar örttüğü için Hatşepsut'dan geriye hiçbir şey kalmamış. Ama 2007 de yapılan kazılar Hatşepsut'un yeniden doğuşu gibi olmuş. Binlerce yıl sonra Hatşepsut dünyaya yeniden lanse edilmiştir. Bu mezarlığın Hatşepsut'a ait olduğu bir diş kalıntısından alınan DNA ile ispatlanmıştır.

Bu gezimde ruhsal bir zaman yolculuğu yaptım. M.Ö. 5000 ötesine kadar bizzat Tapınaklardaki eserlerde, eşyalarıyla birlikte Antik Mısır'ı yaşadım sanki. Zamanda geriye dönüş olmasa da hiçbir şey evrende kaybolmadığına göre ben geçmiş zamanı çok canlı, sanki içindeymişim gibi yaşadım. 20 m boyundaki sütunlar arasında gezerken sanki boyutlar arası yaşadım anlayacağınız. Burası görülmesi gereken büyüleyici bir atmosfere sahip. Bir sürü sorularınız olsa da dünya tarihi ve insanın geçirdiği evrelere farklı bir ışık tuttu bence. Geçirdiğim her an paha biçilmez ufuk açıcı bilgiler içeriyordu. Sabah Kızıldeniz kıyısında, rengârenk mercan resifleriyle ve lüks otelleriyle ünlü ve sualtı sporu, dalış merkezi Hurghada'ya 4 saatlik bir otobüs yolculuğuyla geldik. Bu sahilin uzunluğu 40 km ve Karnak ile diğer tarihi bölgelere çok yakın.

Nisan'ın ilk günlerinde az tuzlu, normal sıcaklıkta olan Kızıldeniz'de yüzdük, güneşlendik. Ertesi gün Hurghada'dan İstanbul'a döndük. Özetle ben tekrar yeni dünyaya şimdi ayak bastım. Bu zamana uyumlanmam uzun sürdü ama ben bir süre gözümü kapayınca M.Ö. 5000 yıllarını ve cevapsız sorularımı sormaya devam ettim kendi kendime...

Ölü Deniz

El Yazmaları (devam)

Yazan: Yalçın Kaya

Derleyen: Murat Özgen Ayfer

Kaynak: www.masonpedia.com - 2021

Bu El Yazmalarının Yazarı Kim?

Essenîlerin Kumran'daki geleneklerinden kopmadığı belirtilirken, hiçbir zaman değişmeyen yazı kodlarını korudukları, geleneklerinden biri olarak gösteriliyor. Cargill, rahiplerin güvenlik sebebiyle bu el yazmalarını Tapınak'tan ayrı bir yerde yazmayı da düşünmüş olabileceklerini söylüyor. Son zamanlarda öne sürülen bir diğer teori de Romalıların Kudüs'ü kuşattığı M.S. 70'li yıllarda birçok toplumun Kumran'dan geçtiği ve bu el yazmalarına katkıda bulundukları...

Arkeolog Ronni Reich'in başında bulunduğu ekip, yakın zaman önce Kudüs'ün antik atık su sistemini ortaya çıkardı. Bunlarda kuşatma dönemine rastlayan çanak çömlek ve madenî paralar bulundu. Kanalizasyonların Yahudiler tarafından kaçış yolu olarak kullanılmış olabileceği ve kaçarken parşömenleri de kurtarmaya çalışmış olabilecekleri düşüncesi doğdu. En önemli bulgu ise, bu atık su kanallarının Kumran'a ve Ölü Deniz'e çok yakın bir mesafede bulunan Kidron (Cedron) Vadisi'ne çıkıyor olması. Kudüs İbrani Üniversitesi profesörlerinden Jan

Guneweg, Kumran bölgesindeki mağaralarda bulunan tekne parçaları üzerinde kimyasal testler düzenledi. Guneweg, elde ettikleri seramik parçalarını öğüttüklerini, ardından parçaların gönderildiği nükleer tesiste nötron bombardımanına uğratıldığı ve üzerindeki kimyasal parmak izlerinin ortaya çıkarıldığını belirtti.

Guneweg, dünyada aynı kimyasal bileşimi içeren başka balçık örneği olmadığı için seramiklerin hangi döneme ve bölgeye ait olduğunu belirleyebildiklerini belirtti. Merakla beklenen araştırmanın sonucunda, Ölü Deniz El Yazmaları'nın içinde bulunduğu çömleklerin sadece yarısının Kumran'a ait olduğu ortaya çıktı.

Ancak New York Üniversitesi İbranice ve Yahudi Çalışmaları Profesörü Lawrence Schiffman bu bulguyu kabul etmiyor. "Eğer farklı toplumlar söz konusu olsaydı, Essenîlerin ideolojisiyle uyuşmayan yazılara rastlanırdı." diyor.

El yazmalarının ideoloji, Mesih beklentileri, takvimsel bilgiler ve kutsal yazıtlar ile

Yahudi kurallarının yorumlanması açısından büyük bir uyum içinde olduğunu belirten Cargill de Schiffman'ın görüşünü savunuyor. Şayet Cargill ve onunla aynı görüşü savunan haklıysa, el yazmaları farklı toplumların değil, ancak çalışmalarını korumaya çalışan Yahudilerin ortaya çıkarılmamış yazıları olabilir.

Robert Cargill, "Bunları her kim yazdıysa onların korunmasına çok büyük önem vermiş. Esseniler olsun olmasın, Ölü Deniz El Yazmaları bize ilk yüzyıldaki Museviliğin çeşitliliği hakkında çok geniş bir bakış açısı sağlıyor." diyor. Romalı tarihçiler Philo ve Josephus'un bölge ile ilgili yazdıkları ile kurulan paralellik, bu el yazmalarının M.Ö. 200 ile M.S. 70 arası tarihlere denk düştüğünü gösteriyor. İbranice ve Aramice olarak kaleme alınan el yazmalar iki genel bölüme ayrılıyor: "Biblical" (Dinsel) ve "Secterian" (Tarikatla ilgili). Bu ayırımı ve International Team'in bunlara bakış açısı çok önemli... Yazıların değerlendirilmesi, araştırmanın yönlendirilişi, International Team'in tüm olayı ele alış biçimi bu ayırımla yakından bağlantılı...

Şu adı geçen "International Team" (Uluslararası Takım) konusuna bir bakalım. Kumran'da kazıların yapıldığı yıllarda, Kudüs'te, Rockefeller Vakfı'nın finanse ettiği bir kurum vardı: "Ecole Biblique" (Kutsal Kitap Okulu).

Tam adı Fransızca "École Biblique et Archéologique Française de Jérusalem" olan bu akademik kuruluş, Kudüs'te arkeoloji ve İncil tefsiri konusunda uzmanlaşmış bir kadro kurmuştur. Bunun başında da Peder Roland de Waux adlı Dominiken Tarikatı üyesi bir kişi vardır. Kazıların yönetimi, buluntuların sınıflandırma, çeviri ve yayımı işi, Ecole Biblique'e, daha sonra özellikle bu amaçla kurulan "International Team"e verilir. Bu

aslında bir görev değil, bir ayrıcalıktır. Roland de Waux, tüm işi yürüten, daha doğrusu yönlendiren kişidir.

Peki, bu yazıların yazarları kimdir?... Kabul edilen tez, bunların Kumran ve civarında yerleşmiş "Esseneler" olduğudur. Esseneler, Ölü Deniz El Yazmaları bulunmazdan önce de biliniyordu. O dönemin tarihçileri Philo ve Josephus onlardan sık sık söz eder. Kumran merkez olmak üzere, oralarda yaşayan aşırı dindar bir tarikat bu; bekâr din adamları topluluğu... Mal mülk yok, her şey ortak... Bir manastır disiplini içinde öğrenim görür, topluca yer içer, ibadet eder, ritüellerine uygun biçimde yıkanır (vaftiz geleneği!). İnançlarına göre, ruh ölümden sonra göğe çıkacak, ebedî mutlu yaşam başlayacaktır. Essene sözcüğünün İbrani veya Arami dili ile bir bağlantısı yok.

Ecole Biblique ve International Team, Esseneleri yukarıda belirtilen genel çerçeve içinde ele alıyor. Yazıların onlar tarafından, en geç M.Ö. 100-150 yılları dolaylarında yazıldığını, Eski Ahit ile sınırlı olduğunu yani Hristiyanlıkla bir ilgisi olamayacağını ısrarla iddia ediyor.

Ölü Deniz El Yazmaları'nın Ortaya Koyduğu Gerçek Bu Mudur?

El yazmaları, sonradan International Team'in tekelinden kurtulup, Vatikan'ın baskısı dışında olan başka otoritelerin de incelemesine açılmış ve Hristiyanlığın başlangıcını sorgulayan iddialar ortaya atılmıştır.

İşin kökenine inince, Eski Ahit ve Yeni Ahit hakkında bilinenler tarihi gerçekler midir? Yoksa o gerçekleri veya söylenceleri Kilise kalıplarına uyduran bir "Seçkinler Grubu"nun ortaya koyduğu "Kabul Edilmiş Bilgiler" yumağı mıdır?

Katolik Kilisesi, yüz yıllarca, gerçekleri seçkinlerin tekelinde gizlemiştir. Halkın bilmesine izin verilen, daha doğrusu bilmesi gerekenler, bir bütün halinde ona dayatılmıştır. Yüz yıllar süren bilinçli bir komplo-nun yarattığı bu karanlık atmosferde, her şey seçkinler grubunun normları içinde değerlendirilir, yorumlanır ve karara bağlanır. Nitekim sırası geldiğinde, öyle gerekiyorsa, Tapliye (Tapınak) Şövalyeleri'ni sapkınlığın sembolü olarak göstermek, Vatikan'ın işine uygun düşmüştür.

Kilisenin tartışmasız gücü, 19'uncu yüzyılla birlikte sarsıntıya uğrar: Arkeoloji, Hristiyan dogmalarını sorgulayan bulguları gün ışığına çıkarır: Schilemann Anadolu ve Yunanistan'-da, Sir Charles Willson Kudüs'te, Flinders Petri Mısır'da, Robert Coldwell Babil'de önemli bulgular elde eder.

Bu çalışmanın bundan hemen sonraki anlatım bölümü, Araştırmacı Yazar Ömer Tecimer'in "Esseneler'den Kalan Miras" başlıklı çalışmasından alıntıdır. O nedenle tekrar edilmiş olmaması için buradan çıkarıldı: <https://www.academia.edu/130245321/>

2005 yılında, Kardinal Joseph Ratzinger papa olarak seçilmiş ve 16. Benedictus adını almıştı. Tutucu bir Alman kardinali olarak tanınan Ratzinger, papalığa seçilmeden önce 24 yıl süreyle Katolik Kilisesi içinde eski Engizisyon Kurumu'nun devamı niteliğini taşıyan Dinsel Öğretiler Kurulu'nun (Congregatio pro Doctrina Fidei) başkanlığını yapmıştı. Başkanlığı boyunca bu kurul muhtelif Katolik ilahiyatçıların ve din adamlarının görüşlerinden dolayı sorgulandığı, kızığa çekilmekten görevden almaya kadar uzanan cezalar yağdırmaktan da çekinmeyen bir kurum haline dönüşmüştü. 1981'de Papa II. Jean Paul'e (Karol Wojtyła), Mehmet Ali Ağca tarafından düzenlenen suikast girişi-

mini araştıran soruşturma kurulunun da başkanlığını yapmıştı. 19 Nisan 2005 günü Şilili Kardinal Jorge Arturo Medina Estevez, Saint Pietro Meydanı'na nazır balkondan Latince "Papamız belirlendi" anlamına gelen "Habemus Papam" dedikten sonra, yeni Papa'nın ismini açıkladı. Estevez, yeni Papa'nın, Kardinaller Kurulu Başkanı Joseph Ratzinger olduğunu ilan etti. Yeni Papa'nın, 16'ncı Benedictus adını kullanacağı belirtildi.

Benedictus XVI, Papa seçildiğinde 78 yaşındaydı ve 1730'dan bu yana seçilen en yaşlı papa oluyordu. Tutucu görüşleriyle dikkat çekiyordu. Kardinallik payesini, 1977 yılında o dönemin papası VI. Paul'den almıştı. Polonyalı Papa II. Jean Paul'e olan yakınlığıyla tanınıyordu.

2006 yılının Ağustos ayı başında, Nobel ödüllü Alman Yazar Günter Grass, II. Dünya Savaşı'nın son aşamalarında bir Waffen SS birliğinde askere alınmış olduğunu da itiraf ettiği "Beim Häuten der Zwiebel" (Soğanı Soyarken) adlı otobiyografisinde, genç Joseph Alois Ratzinger ile konuşmalarına da yer vermiştir.

16. Benedictus'un kendisinden önce gelen Papa II. Jean Paul'e göre İslâm dinine ve Müslümanlara karşı daha katı bir yaklaşımı savunduğu düşünülmektedir. II. Jean Paul, Hristiyanlarla Müslümanlar arasında diyalog kurulmasına önem vermişti. XVI. Benedictus ise diyalog kurmak şöyle dursun, Müslümanlara karşı dinî bir tartışma açma eğilimindeydi.

Kardinal Ratzinger, papa olarak seçilmeden önce Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğine olumsuz baktığını açıkça ifade etmişti. AB'nin bir uygarlık birliği olduğunu ve Türkiye'nin bu uygarlığa ait olmadığını savunuyordu.

Papa 16. Benedictus, 11 Şubat 2013 tarihinde istifa etti ve 28 Şubat 2013 tarihi itibarıyla görevi bırakacağını bildirdi. 13 Mart 2013 günü papalığa Arjantinli Kardinal Jorge Mario Bergoglio seçilmiş, Franciscus adını almıştır.

Papa 16. Benedictus ile bağlantılı bu kısa bilgilerin ardından, Kumran El Yazmaları konusuna ve bu bağlamda Katolik Kilisesi'nin tutumuna devam edelim.

Yüz yıllar içinde kökleşmiş yaygın, etkin ve güçlü bir çıkar hiyerarşisi... Din adamları için bu hiyerarşik yapıya karşı gelmek, o seçkin çevreye girebilme şansını öldürmek veya bulunduğu pozisyonu yitirmek demektir. Ölü Deniz El Yazmaları'nın emanet edildiği Ecole Biblique ve International Team'in genel çerçevesi budur. Bu iki kuruluş her zaman birlikte anılır ve Vatikan'dan ayrı düşünülemez.

Ecole Biblique'in başkanları (De Waux, Milik, Starcky, Strugnel...) bir Katolik Dominiken zinciri halinde, yazılar üzerinde tam bir tekel kurar. İsrail, 1967 savaşı sonunda Rockefeller Müzesi ve Ecole Biblique'i fiziksel olarak ele geçirir. Fakat bu uluslararası gücü ve hele arkasındaki Vatikan'ı karşısına alacak yere ulaşamaz.

Ecole Biblique ve International Team, Ölü Deniz El Yazmaları'nı, kendi amaçlarına uygun biçimde ele alır. İnceleme, yorum ve yayınlamada hedef, gerçekleri aramak değil, gerçeklerin Kilise doktrinine uydurulması olur. Yine Essenelerin kimliğine dönmek, doğru bir başlangıç olabilir.

Tarihçi Philo ve Josephus ilk bilgileri vermiştir. Konu, Kumran El Yazmaları'nın ortaya çıkışından önce de ele alınmıştır. 1770 yılında, Prusya Kralı Büyük Friedrich, İsa'nın bir Essene olduğunu, 1863'te Ernest Renan

Hristiyanlığın aslında Essenizm olduğunu söyler. 18 ve 19'uncu yüzyıllarda, İsa'yı bir Essene olarak tanımlayan ve çarmıhtan sonra yaşamasını da Esseneler'e özgü gizli bilgilerden aldığı güçle açıklayan çalışmalar vardır.

Ölü Deniz El Yazmaları'na kadar Essene imajı bellidir: Dünyadan el etek çekmiş aşırı dindar kişiler. El yazmaları onların eseridir. Ecole Biblique ve International Team, bu sakin pasif insan grubunun M.Ö. 100-130'da yaşayıp o yazıları yazdığını ve ilk Hristiyanlarla bir ilgileri olamayacağını ısrarla vurgular. Ölü Deniz Yazmaları'nın ortaya çıkardığı Essene kimliği ile Josephus ve ona dayalı geleneksel kabul arasında derin çelişkiler vardır:

* Josephus'a göre, Esseneler bekâr erkekler toplumdur. Oysa harabelerde çocuk ve kadın iskeletleri bulunmuştur. Ayrıca "Toplum Kuralları" adlı yazıda, evlilik ve çocuk yetiştirme konuları işlenir. Bu noktada, International Team'in, yazıların "Sectarian" (Tarikat ile ilgili) bölümünü hep gözlerden uzak tutma gayreti anımsanmalıdır.

* Hiçbir yazar, Essene takviminden söz etmez. Yazıtlarda, Kumran'ın güneşe endeksli bir takvimi olduğu ortaya çıkarılmıştır.

* Philo ve Josephus'un anlattıkları Esseneler kurban törenlerini bilmez. Hâlbuki harabelerde kurban edilmiş hayvan iskeletleri bulunmuştur. Daha önemlisi, Mabet Yazması'nda, kurbanla ilgili kurallar vardır.

* Josephus, Essenelerin, Herodes Antipas (M.Ö. 20 - M.S. 39 arası Judea Tetrarchy) ile iyi geçindiğini yazar. Oysa el yazmaları'nda, Esseneler'in, bu Roma kuklası krala karşı oldukları açıkça bellidir.

* Nihayet Josephus ve Philo'nun anlattığı Esseneler, sakin, pasif, bu dünya ile ilgisi

olmayan keşişlerdir. Oysa harabelerdeki buluntular ve Savaş El Yazması, Kumran ve çevresine yerleşmiş bu insanların, geleneksel Essene imajından çok, o günlerde bölgede, Roma'nın işbirlikçisi olan Yahudi yaşamına karşı başkaldırıyı yürüten "Zelot" tanımına daha çok uyduğunu gösterir.

Ölü Deniz El Yazmaları'nın ortaya hangi gerçekleri çıkarabileceği ve Vatikan'ın bunu, Ecole Biblique ve International Team kanalı ile niçin önlemeye çalıştığını anlamak için, o günlerin ve o çevrenin atmosferine kısaca bakmak gerekir.

Yahudiler, en başından beri, dinî ve laik önderlerin ortaklaşa yönettiği bir toplum olagelmıştır. Dinî liderler, Levi kabilesinden Harun'un halefleri olan Zadoklar'dandır. Laik liderler, Yehuda kabilesinden Davut'un halefleridir. Babil Sürgünü ve daha sonra İskender ile başlayan Helenistik etkilerin derinleştirdiği yozlaşma, politik boşluğun ötesinde, dinî liderliğin yapısını ve toplum üzerindeki etkisini bozmuştur.

Sonunda, M.Ö. 167'de, Matatyahu Makkabi, bir Helen görevlinin kurban konusundaki Pagan isteğine karşı çıkarak isyanı başlatır. Makkabi ailesi ilk Zelotlardandır. Oğlu Judas inzivaya çekilir (Musa, İsa ve Muhammed gibi) ve sonra kardeşleri ile beraber, Kutsal Topraklar'da yeniden Musa yasasına uygun düzeni kurar.

Makkabilerin yandaşları M.Ö. 76 yılına kadar kontrolü ellerinde tutar. Sonra yine yozlaşma başlar ve Kral Antipas iktidara el koyar.

El yazmalarının "Secterian" olarak adlandırılan bölümü gerek International Team gerekse Ecole Biblique tarafından sürekli geri plana atılır. Kutsal Topraklar'ın o dönemdeki

havası ve o hava içinde Kumran topluluğunun gerçek kimliği yani Essenelerin gerçek yüzü, Secterian bölümlerde verilmiştir: Roma, Kutsal Topraklar'a hâkimdir. Herodes Antipas kukla bir kraldır; Yahudi bile değildir. Durumunu halka kabul ettirmek için, bir Makkabi prensesi ile evlenmiş, yeterince güçlenince de karısı ve kardeşlerini öldürmüştür.

Dinî lider de Roma'nın uydusudur. Dış etkiler ve iç yozlaşma, Yahudi toplumunu alt üst etmiş, Kutsal Topraklar'daki yaşam Musa kanunlarının dışına itilmiştir. Roma'yı kovmak ve Musa düzenini yeniden kurmak için ölüm-kalım savaşı veren insanlar çıkar... Bunlar Zelotlar'dır...

Bu noktada, İnciller'in ve Kilise'nin yüz yıllar boyu süregelen araştırmalarında hep gölgede bırakılmış bir isimden söz etmek zamanı geliyor: İsa'nın kardeşi Jacob (Ya'akov)... Ondan sadece "Resullerin İşleri" kitabında, bir iki yerde söz edilir. Kumran El Yazmaları'nda önemli bir yeri vardır ve adı "Jacob (James) Adelphoetus" olarak geçer. "İlk Kilise"nin (Kudüs Kilisesi) önderidir.

İsa'nın bir kardeşi ya da kardeşleri olduğu şeklindeki araştırmalar henüz sonuçlanmamıştır. Tarihçiler bu konuda bir belge ortaya koyamıyor. Söz konusu ifadelerin Yeni Ahit'teki kullanımını değerlendiren Maurice Bucaille, Helence olarak kullanılan "adelphoi" ve "adelphai" sözcüklerinin, nesebî anlamdaki kız ve erkek kardeşleri ifade ettiğini, Sami kökenli bu sözcüklerin yanlış tercüme edildiğini, bunların "familier" (teklifsiz ilişkilerde kullanılan) anlamları ve muhtemelen "kuzenler" in söz konusu olduğunu söylemektedir.

İsa ve havarileri tarafından konuşulan ne İbranice ne de Aramicede bildiğimiz anlamda

"kuzen" sözcüğünün karşılığı olan bir sözcük olduğundan, bu dilleri kullanan insanlar ya "kardeş" sözcüğünü kullanmak zorunda kalmış ya da ifadelerini netleştirmek istediklerinde akrabalık konumunu "babamın kız kardeşinin oğlu" şeklinde uzun bir açıklama yapmışlardır. Ancak bu tür uzatmalar biçimsiz olduğundan, İsa da herkes gibi "kardeş" sözcüğünü kullanmıştır.

Yeni Ahit yazarları da aynı babadan olan oğulların ve kuzenlerin Aramice'deki karşılığı olan "kardeş" veya "kardeşler" sözcüğünü doğal olarak kullanagelmış, sözcüğü bildiğimiz dar anlamıyla "erkek kardeş" anlamındaki "adelphos" olarak çevirmişlerdir.

Milat yılları... Kutsal Topraklar... İlk Kilise ... Özgür bir ülke ve Musa yasaları için ölümüne savaşan insanlar: Zelotlar. Esseneler, Kumranlılar... Bunlar İlk Kilise'ye ve onun liderine bağlı, değişik isimlerle anılan aynı insanlar... Sadece Kumran'da değil, Kutsal Topraklar'ın tamamına yayılmış "Yasa" ve "Yol"un savaşçıları...

Geleneksel Essene çerçevesinin çok dışında bir topluluk, örgütlü bir güçtürler. Üyelerini, yeni üyeler bulmak, para toplamak için görevlendirirler. Suikastler düzenlerler. İsyanlar tertipler, kaleler kurar, Roma'yı o tarihte 80.000 kişilik bir ordu gönderecek denli ürkütürler.

Jakob, bu karışık ortamda bir gün mabette "isimsiz biri"nin başlattığı bir saldırıda linç edilir. İlk din şehidi olarak bilinen Aziz Stephen, belki de sadece hayal ürünü bir kişidir ve Jakob'dan başkası değildir. Roma'ya karşı başlayan büyük isyanla Jakob'un ölümünün aynı yıllarda olması basit bir rastlantı olmasa gerektir. İsyan başlar. Roma, Kudüs'ü M.S. 68, Kumran'ı M.S. 70, Masada'yı M.S. 74'de yerle bir eder.

Zelotlar esir düşmemek için ölümü seçer. Yalnızca Masada'da 960 kişi (erkek-kadın-çocuk) topluca intihar eder.

Jakob'un ölümüne dönersek... Mabetteki linç olayında, katilleri seyreden biri vardır. Sadece izleyici olmadığı bellidir. Elçilerin İşleri 9:21'de, "İlk Kilise"ye saldırılar düzenlediği anlatılan kişidir o: Saul!

Saul ya da ruhsal dönüşümden (transfigürasyon) sonraki adı ile St. Paulus... Adına dünyanın dört bucağında kiliseler yapılmış en büyük Hristiyan... Daha doğrusu Hristiyanlığı başlatan, yayan aziz!... Kumran El Yazmaları'ndan sonra, Hristiyanlığın doğuş ve yayılışındaki rolünün ne olduğu sorgulanan Saul...

Tarsuslu Saul bir Yahudi'dir ama aynı zamanda bir Roma vatandaşıdır. Onu sahnede ilk kez St. Stephen'in öldürülüşü sırasında görürüz. Bu noktada, Jakob'a mabetteki saldırıyı başlatan "isimsiz biri"nin kimliği de ortaya çıkmaktadır.

Jakob'un öldürülme nedeni yasaya karşı gelmektir. Oysa Jakob, katillerini yasayı ihlâl etmekle suçlar.

Bu paradoksun mantıksal açıklaması şu olabilir: Katillerin arkasındaki güç (Hahambaşı) Roma otoriteleri ile işbirliği içindedir, İlk Kilise'nin önderliğindeki akımı boğmak istemektedir. Saul onların emrinde, fanatik bir İlk Kilise düşmanıdır. Yeni saldırılar düzenlemek üzere Şam'a giderken, göklerden İsa'nın sesi duyulur: "Saul! Niçin bana karşısın?"

Büyük değişim (transfigürasyon) meydana gelir... Saul, yeni adıyla Paulus artık İsa'nın bir mürididir. İsa'yı sağlığında görüp tanıdığına dair hiçbir kayıt yok. Şam'da üç yıl kalır. Kudüs'e geri döner. Artık İlk Kilise'nin düş-

manı değildir ama İlk Kilise Paulus'u pek de kabullenmez. Tarsus'a gönderilir. Bir tür sürgündür bu... Topluluğa yararlı olabilirse iyi; olamazsa, zaten istenmeyen bir kişidir.

Paulus, Tarsus'ta ve Antakya'da vaazlar verir. Bir ara Kudüs'ten bir heyet gelip etkinliklerini değerlendirir. İsa ve öğretisi hakkın-da neyi bilip bilmediği hiçbir yazıda belirtilmemiş olan Paulus, İsa'ya mal ettiği bir akım yaymaktadır. "Şeyh uçmaz, onu müritleri uçurur" deyişine göre bir İsa yaratır: Tanrı'nın oğlu ve aynı zamanda Tanrı İsa...

Kudüs'e geri çağırılır. Yedi günlük arınma ritüelini yerine getirmesi istenir. Söylenenleri yapar ama İlk Kilise'nin temel ilkelerinden, "Yol"dan sapmışlığı açıktır. Ona göre inanç, "Yasa"dan (Musa Yasası) üstündür. Yargılanmaktan, belki de linçten Roma vatandaşı olduğu için kurtulur. Her Romalı gibi, kendisini Roma imparatoru önünde savunmak hakkı vardır. Neye, hangi suça karşı olduğu bilinmez. Roma'ya gider. Paulus'un yaşamının bundan sonrası pek belli değildir.

Aziz Paulus!... Roma vatandaşı Paulus! Güçlü dostları olan zengin Paulus! Kukla hiyerarşi ile yakınlığı bilinen Paulus! Kendi insanları arasında tutunma şansı kalmayınca, Romalı muhafızlarla Roma'ya gönderilip tarih sahnesinden silinen Paulus! İsa'yı tanımayan, belki de kendine göre bir İsa yaratan Paulus!... Jakob'un liderliğindeki İlk Kilise... "Yasa'yı ve Kutsal Toprakları korumak için, toplu intiharlara sürüklenen dava insanları, Zelotlar...

Paulus, bu ölüm-kalım savaşının fırtınalı atmosferini "Düşmanınızı seviniz" anlayışına varacak biçimde, neden pasifize etmiştir? Bu bir yorum farkı mıdır? Yoksa ihanet mi? Romalı Paulus, Zelotların savaşını yozlaştırmaya çalışan bir Roma ajanı mıydı yoksa?

Ölü Deniz El Yazmaları, Ecole Biblique ve International Team'in tekelinden kurtarılıp, tarafsız yani Vatikan etkisinden uzak otoritelerce incelendiği zaman, Hristiyanlığın kökenini sarsan sorular ortaya çıkmıştır. International Team'in yayınları skandal olarak değerlendirilmiştir. Pek çok el yazmasının (belki bilinenden çok) yeraltı dünyasında, antika piyasasında olduğuna, hâlâ keşfedilmeyi bekleyen mağaraların varlığına inanılmaktadır.

Bunların tümü toplanıp, önyargıların dışında incelendiği zaman, belki üç büyük dinin temelleri ve ortak yanları daha iyi ortaya çıkacak, bir tek Tanrı'ya inanan insanlar arasındaki yüz yıllardır süregelen düşmanlığın anlamsızlığı daha iyi anlaşılacaktır. Din kurumunun, onu sahiplenenenlerin elinde ne korkunç bir silâh haline getirilebileceği de daha açıkça ortaya çıkacaktır.

Sözün özü: Bedevi çobanın karanlık mağaraya attığı taşı, sonraki 40 yıl boyunca 40 akıllı (!) çıkaramayacak ya da isteyerek çıkarmayacaktır.

Kaynakça

1. Ölü Deniz Parşömenleri Kumran Yazıtları - Geza Vermes, Nokta Yayınları, 2005
2. Bizans İkonografisinde Şehit Jacob (Ya'akov Adelphus)
3. Kitap Tapınağı - Papa Franciscus ve Congregatio pro Doctrina Fidei Üyeleri

Ek Açıklama:

Ölü Deniz El Yazmaları, Kudüs'ün Givat Ram mahallesindeki İsrail Müze Kompleksi içinde yer alan İbrani dilinde "Heikal HaSefer" olarak adlandırılan bir yapı içerisinde muhafaza edilmektedir.

Bina 1965 yılında Macar-Yahudi bir hayırsever olan David Samuel Gottesman'ın ailesi

tarafından inşa ettirilmiştir. Binanın mimarları Amerikalı, Macar göçmeni bir aileden gelen Armand Phillip Bartos ile şimdilerde Ukrayna sınırları içinde kalan Chernivitsi doğumlu Avusturya kökenli Yahudi bir mimar-heykeltıraş olan Frederick John Kiesler ile Gezer Heller adında İsraili bir mimar grubu tarafından tasarlanmış ve inşaatı yedi yıl sürmüştür.

İsraili mimarlar Bartos ve Kiesler'in Kitap Tapınağı'nın mimarları olarak hizmet etmesini onaylamadılar. Onlar Yahudi olmasına Yahudi idiler ama İsraili değillerdi. Kiesler'e yapılan itirazlar, New York eyaletinde lisanslı bir mimar olmasına karşın mimarlık çalışmalarını tamamlamadığı ve hiçbir yapı inşa etmediğiydi...

Tapınak, beyaz bir kubbe ile onu çevreleyen bir su havuzundan oluşan üçte ikisi toprak altında olan bir yapıdır. Beyaz kubbenin karşısında siyah bazalttan yapılmış bir duvar yükselir. Bir yoruma göre, yapının renk ve biçimi, "Işığın Çocukları"nın "Karanlığın Çocukları"na karşı savaşının yer aldığı Kumran El Yazmaları'ndaki bir pasajdan esinlenerek oluşturulmuştur. Beyaz kubbe Işığın Çocukları'nı (İsrailoğullarını), siyah duvar ise Karanlığın Çocukları olan tüm Yahudi ırkı düşmanlarını simgeliyor.

Yapının içinde sergilenen el yazmalarının ve diğer buluntuların ışığa karşı kırılgan oldukları göz önüne alınarak, döndürme (rotasyon) yöntemi kullanılıyor. Bir el yazması 3-6 ay kadar sergilendikten sonra vitrinden çıkarılıp özel bir depoya yerleştiriliyor, buraya "dinlendiriliyor".

İsrail Darphanesi tarafından basılan "Jerusalem of Gold" adı verilen altın hatıra paralarının dördüncüsü 2013 yılında İsrail Bankası tarafından piyasaya çıkarıldı. 2010

yılında çıkarılan serinin ilk madeni parası "Davut Kulesi" adını taşıyordu.

Yeni madeni para, Ölü Deniz El Yazmaları, Halep Kodeksi ve diğer antik el yazmalarının korunduğu, sergilendiği Kudüs'teki İsrail Müzesi kampüsü içinde yer alan Kitap Tapınağına adanmıştı. Serinin tüm madeni paraları % 99,99 saf altınla basılmış, 32 mm çapındadır.

Sanatçı Meir Eshel tarafından tasarlanan ve serideki tüm paralarda ortak olarak, ön yüzde M.Ö. 8'inci yüzyıldan kalan eski bir mühür üzerinde görünen kükreyen bir aslan var. Mühür, Kral II. Jeroboam'ın hizmetkârı Shema'ya aitti ve Megiddo'da (Armageddon) yapılan kazılarda ortaya çıkarıldı.

Aslanın üstünde İsrail Devlet Amblemi ve altında İbranice, İngilizce ve Arapça "İsrail" sözcüğü yer alıyor.

Sanatçı Aharon Shevo tarafından tasarlanan arka yüzde, ön planda belirgin biçimdeki yapı, arka planda ise, sergilenen yedi Ölü Deniz El Yazması'ndan biri olan İşıya El Yazması'ndan bir alıntı yer alıyor.

"Ve kılıçların saban demirlerine, mızrakların budama kancalarına dönecekler; millet millete kılıç kaldırmayacak, artık savaşı öğrenmeyecekler". (İşıya 2:4)

Madeni paranın üst kenarında üç dilde Jerusalem sözcüğü, altta ise ağırlığı ve altının saflığı bilgilerine yer verilmiş. Kitap Tapınağı anı parasının ön ve arka yüzünde, tapınağın mimari formunu inceleyen uzmanlar, beyaz kubbenin ilk el yazmalarının bulunduğu küplerin kapaklarına benzerliğine dikkat çekiyorlar.

İklim Değişiminde Faktör X (2)

Derleyen: İsmail Hakkı Acar

Bilgilerimizdeki vurgulamalara geçmeden önce bu bölümde, karşılaştığımız doğa anomalilerinin yaşam ortamımızı aşırı karbondioksit ve benzeri salımlar ile kirletmemiz neticesi ortaya çıkan insan kaynaklı bir 'İklim Değişimi mi?', yoksa 'İklim Değişimi'ne de neden olan doğa kaynaklı bir 'Dünya Değişimi mi?' olduğu sorgulamasına devam edeceğiz. Tabii ki varmak istediğimiz nokta, bu değişimi tetikleyen güç, enerji, diğer bir deyişle 'Faktör X'in ne olabileceği Bilgilerimizde yer alan şu vurgu dikkatimizi bu noktaya çekiyor:

"Etrafınıza daha dikkatli gözlerle bakınız, bazı şeylerin değişmeye başladığını, bazılarının değiştiğini, bazılarının çok değiştiğini fark edeceksiniz. İşte bu şimdi zararına yaptığınız her şeyden dolayıdır Üzerinde Rahatça Dolaştığının. Dikkat ediniz, vaktinde olmaması gereken oluyor, vaktinde olması gereken olmuyor. Ve dikkat ediniz bir şey farkına varmadığınız halde bir yerden diğer bir yere geçiyor ve bir şey yine farkına varmadığınız halde bir yerden geliyor."

Jeofiziksel Bulgu ve Göstergeler

Doğada karşımıza çıkan değişimler, insanların yaşam tarzlarıyla doğayı ısıttıkları şeklinde yorumlanmakta ve basitçe "İklim Değişimi" olarak nitelendirilmektedir. Karşılaşılan olguların derinine inen bazı çevreler, karşı karşıya kaldığımız olayların yaşam tarzımızın ötesinde, Dünyamızı bir şekilde ısıtan bir enerjiden, bir güçten kay-naklandığını düşünmektedir. Bugün için kaynağı belirlenemeyen bu enerji, bu güç bu çevrelerce, şimdilik, 'Faktör X' olarak adlandırılmıştır. Bu çevrelerce tanımlanamayan bu gücün "Dünya Değişimleri"ni tetiklediği varsayılmakta.

Doğada yaşanan olguları 'İklim Değişimi'nin ötesinde 'Dünya Değişimi' kay-

naklı olarak nitelendirebilecek jeo- ve astro-fiziksel göstergeler günümüzde yoğun olarak ortaya çıkmaktadır. Zaman ilerledikçe ve atmosferik olaylar hızlandıkça bu yönde yaklaşım daha derinlemesine ele alınır hale gelmiştir. Dünya'da ortaya çıkan değişim-leri gösteren verileri kullanarak kaleme alınan bilimsel yazı ve makaleler, günümüzde hakemli dergilerde artan sıklıkta yer almaya başlamıştır.

Ön Açıklamalar: Bu konulardaki yazı ve makalelerde işaret edilen olgu ve ifadeleri gözden geçirmekte fayda görmekteyim:

Vernal Devre / Büyük Yıl

'Devinim Yılı', 'Büyük Yıl' veya 'Platon Yılı' olarak da adlandırılan 'Vernal Devre' her

yıl tekrarlanan 'Vernal Ekinoks'ların uzun süreli döngüsüdür. 'Vernal Ekinoks' her yıl yaklaşık 21 Mart'ta gerçekleşen "Güneş'in gökyüzünde ekvator çizgisiyle hizalandığı ve gündüz ile gecenin eşit olduğu ilkbahar noktası" olarak tanımlanır. Yaklaşık 25.772 sene olarak kabul edilen Dünyamızın salınım (presesyon / yalpalama) döngüsü de, 'Vernal Devre' / 'Büyük Yıl' olarak adlandırılmaktadır. Her yılın ilkbahar ekinoksu, 'Büyük Yıl' / 'Vernal Devre' içinde bir 'vernal nokta', 'vernal yılbaşı'dır.

'Vernal' terimi doğada ekinoksu ifade etmesinin yanı sıra, ruhsal (spiritüel) alanda "yeniden doğuş", "eski alışkanlıkların, olumsuz enerjilerin geride bırakılması", "yeni başlangıçlar" anlamında da kullanılır. 'Vernal Devre' ifadesi doğa ve insan ruhu arasındaki dengeye, yeni bir uyanışa, yenilenmeye, değişim ve dönüşüme gönderme yapar. Bu değişim-dönüşüm, eskiyi bırakıp yeniye adım atma ve doğayla uyum içinde yaşama, sistemin yeniden dengelenmesi anlamındadır.

Sıvı Dış Çekirdek, Manto, Magma ve Lav

Dünyamızın çekirdeğinde iki ayrı katman bulunur: (1) Yüksek basınç ve aşırı sıcaklık altında olmasına rağmen katı halde kalabilen, demir ve nikelten oluşan, yüksek yoğunluklu 'Katı İç Çekirdek' ile (2) Dünya'nın manyetik alanını oluşturan, elektrik iletkenliği yüksek, erimiş demir-nikel alaşımından oluşan, sürekli hareket halindeki akışkan 'Sıvı Dış Çekirdek' katmanı. Erimiş demir ve nikelten oluşan 'Sıvı Dış Çekirdek' katmanının elektrik iletkenliği son derece yüksektir ve mükemmel bir iletkenidir. Bu nedenle Dünyanın manyetik alanını oluşturan tabakadır.

'Yer Kabuğu' ile 'Sıvı Dış Çekirdek' arasında (yaklaşık 35 km-2.900 km derinlikte) yer alan 'manto' ise, sıcak silikat kayalarından oluşan gezegenimizin hacimsel olarak en büyük katmanıdır. 'Manto'nun elektrik iletkenliği düşüktür, yalıtkan sayılır. Volkanlar ve levha tektoniği, yani depremler bu tabakada oluşur.

Yanardağlardan bahsederken de "magma" ve "lav" terimlerini kullanırız. 'Magma', yerkürenin içinde yer aldığı halde katman sınıflandırılmasının dışında kalır. 'Magma', bir katman değildir. 'Magma', Dünyamızın manto katmanının üst kısımlarında yüksek ısı ve yüksek basınç altında yerel olarak eriyik hale gelmiş kayaç malzemesidir. Magma, katı kayaların sadece aşırı derecede ısınması ile değil, aynı zamanda 'üzerindeki basıncın kalkması' ve/veya 'su gibi uçucu bileşenlerle temas etmesi' sonucu mantonun özel koşullara sahip bölgelerinde ortaya çıkar. Oluştuktan sonra, daha hafif olduğu için yukarı doğru yükselir ve yer kabuğu içindeki magma odalarına dolar. Oradan da volkanlar vasıtasıyla yüzeye 'lav' olarak çıkar. 'Magma', çoğunlukla silikatlardan, yani erimiş taş ve cam hamurundan oluşur.

'Lav', teknik olarak sıvı haldeyken amorf (kristalleşmemiş) bir eriyiktir; dolayısıyla akışkan haldeki lavın içinde henüz 'mineral kristalleri' oluşmamıştır. Ancak lav yüzeye çıkıp soğumaya başladığı zaman, içerisindeki elementler birleşerek silikat minerallerini oluşturur. Diğer bir deyişle 'lav' metal eriyiği değil, teknik olarak sıvılaştırmış kaya eriyiğidir.

Aşağıdaki aktarımdaki 'sıcak çamur' sembolizminin jeolojik karşılığı, yeryüzüne akan bu sıcak eriyik kütleler olamaz mı?

"Gün gelirse görebilirsiniz insanın durumunu. Başına kadar girdiği kara ve 'sıcak çamur'dan çıkmak için bir el bulamadığını ve çaresizliğini. İşte siz, o gün gelmesin diye, çamur olmasın diye görevlisiniz. Ama hâlâ, gün için ve çamur için yaptıklarınız yoksa, gelecektir ve olacaktır."

Dünyanın Manyetik Alanının Oluşumu (Jeodinamo Teorisi)

Bu bilgilerle birlikte Dünyamızın manyetik alanının nasıl oluştuğuna da kısaca bakalım. Bunun için yerin derinliklerindeki muazzam "elektrik jeneratörünü / dinamoyu" ve mekanizmasını incelememiz gerekir. Öncelikle Bilgilerimiz'den elektrik, mıknatıs ilişkisini hatırlayalım:

"Size bir zaman burada 'mıknatıs'ın nasıl yapıldığını sormuştuk. Ve onun kutbu olduğunu biliyordunuz. Ve biliniz ki ve biliyorsunuz ki şimdi Üzerinde Rahatça Dolaştığınızın da, aynı şekilde iki kutbu vardır mutlak. Mıknatıs yapmak için üzerinde maden parçasının, elektrik verirsiniz kısacası."

Dünyamız'ın koruyucu manyetik kalkanı (magnetosfer), mantonun daha altında, yerin yaklaşık 2.900 km ila 5.150 km derinliğindeki "Sıvı Dış Çekirdek" tabakasında üretilmektedir. Jeodinamo olarak adlandırılan bu süreç, üç temel bileşenin bir araya gelmesiyle ortaya çıkar:

* Sıvı Metal Okyanusu (Sıvı Dış Çekirdek): İç çekirdek katı bir demir, nikel topu iken, onun üzerindeki 'Dış Çekirdek' sıvı haldeki demir ve nikelden oluşur. Burası, Güneş'in yüzeyi kadar sıcak (yaklaşık 5.000°C), muazzam büyüklükte bir erimiş

metal okyanusudur. Demirin çok iyi bir elektrik iletkeni olduğunu bilelim.

* Isı Transferi ve Konveksiyon (Kaynama Hareketi): Sıvı dış çekirdeğin altı (katı iç çekirdeğe yakın bölge) üstüne göre daha sıcaktır. Bu durum tıpkı tencerede kaynayan çorbanın alttan ısınıp yukarı yükselmesi, soğuyunca tekrar dibe çökmesi gibi akıma (ısı transferine) neden olur. Benzer şekilde, dış çekirdekteki erimiş demir, aşağı-yukarı inip çıkan devasa 'konveksiyon akımları' yaratır.

* Coriolis Etkisi (Dünya'nın Dönüşü): Dünya kendi eksenini etrafında döndüğü için, yukarı-aşağı hareket eden erimiş demir akıntıları düz gidemez. Dünya'nın dönüş hızı, bu sıvı metal sütunlarını kendi etrafında spiral çizerek dönen devasa hortumlara (kolonlara) dönüştürür. Kendi etrafında spiral çizerek dönen sıvı demir akıntıları, fizik kanunları doğrultusunda elektrik akımları üretir.

Sonuç olarak bu üçlü 'Jeneratör Etkisi' yaratır. Oluşan elektrik akımları da gezeğimizi çevreleyen ve bizi kozmik radyasyondan koruyan manyetik alanı oluşturur.

Manyetik Alanın Zayıflaması

Dünyamız'ın koruyucu manyetik alan kalkanının (magnetosfer) şiddeti, 1850'de Carl Friedrich Gauss tarafından yapılan ilk ölçümlemeden bugüne kadar yaklaşık %9 - %10 oranında zayıflamıştır ve ivme kazanarak zayıflama sürecindedir. Bu süreç, ESA'nın (Avrupa Uzay Ajansı'nın) SWARM Uydu Takımı, IAGA (Uluslararası Jeomanyetizma ve Aeronomi Birliği) ve IGRF Uluslararası Jeomanyetik Referans Alanı tarafından takip edilmektedir.

Dünya'nın ana iki kutuplu (dipol) manyetik momenti son 2.000 yılda kademeli bir düşüş trendindedir. Bu durum bilim çevrelerince, dipol yapının zayıflayarak çok kutuplu (non-dipol) karmaşık bir yapıya geçmeye başladığına işaret ettiği şeklinde yorumlanmaktadır. Bu zayıflamanın en önemli göstergesi Güney Atlantik Anomalisi (SAA) olgusudur.

Manyetik Kutup Kaymasının Hızlanması

Dünya'nın manyetik alanı sürekli yer değiştirmektedir. Bu değişim, doğal olarak, manyetik kutupların konumlarının da kaymasına neden olabilecektir. Kuzey Manyetik Kutbu 1990'larda yılda yaklaşık 15 km yer değiştirirken, günümüzde kutbun yılda yaklaşık 50 km'yi aşan bir hızla Sibirya'ya doğru kaydığı saptanmıştır. Bu veri ESA'nın SWARM Uydu Takımı ve NOAA'nın (Ulusal Okyanus ve Atmosfer Dairesi) ölçümleri ile doğrulanmaktadır. Dünyamızın eksenel Kuzey kutbu ile manyetik Kuzey kutbu arasındaki açı 'manyetik sapma' (deklinasyon) olarak adlandırılır. NOAA'nın sunduğu 'Tarihsel Manyetik Deklinasyon Haritası'na göre, Manyetik Kuzey Kutbun 1975 yılında konumu Kanada'nın kuzeyinde, Boothia Yarımadası civarındaydı. (Enlem: $\sim 76,5^\circ$ Kuzey, Boylam: $\sim 100^\circ$ Batı). 2025 yılı sonu itibariyle konumu Arktik Okyanusu'nu aşarak Rusya kıyılarına yaklaşmıştır. (Enlem: $\sim 86,3^\circ$ Kuzey, Boylam: $\sim 160,5^\circ$ Doğu). Manyetik Kuzey Kutbu, 1975'ten 2025'e kadar önemli konum değişimi göstermiştir. Ayrıca 1975 yılından itibaren bu kaymanın hızlandığı da görülmektedir:

Verilere göre Kuzey Manyetik Kutbu

- * 1900-1990 arasında yılda yaklaşık 10-15 km hızla Kanada Arktik Adaları yönüne,
- * 1990-2000 arasında yılda yaklaşık 35-40 km hızla Arktik Okyanusu'na

* 2000'den günümüz kadar da yılda yaklaşık 50-60 km hızla 'Uluslararası Tarih Çizgisi'ni aşarak Sibirya yönüne ilerlemektedir.

Verilere göre kaymayı derece ($^\circ$) olarak değerlendirecek

- * 1975-1990 arası (15 yılda) yaklaşık $2,0^\circ$ (yavaş, sabit hızla)
- * 1990-2000 arası (10 yılda) yaklaşık $2,5^\circ$ (hızlanma başlıyor)
- * 2000-2010 arası (10 yılda) yaklaşık $3,0^\circ$ (hızlı kayma dönemi)
- * 2010-2020 arası (10 yılda) yaklaşık $3,0^\circ$ (Arktik Okyanusu'na geçiş)
- * 2020-2025 arası (5 yılda) yaklaşık $2,9^\circ$ (Sibirya'ya yaklaşma).

Bu değerlere göre 1975-2025 arasında Kuzey Manyetik Kutbu'nun açılal kayması $\sim 13,4^\circ$ olarak hesaplanabilir. 1975 yılında gelen bilgimizdeki "15 derece" vurgusu bu sapmaya işaret ediyor olabilir mi?

"Şimdi her şey, bir yere, belli bir noktaya dönüyor. O dönüş bitmek üzeredir. Sade 15 derece var dönüşün başladığı yere gelmesi için."

Bu manyetik kutup kaymasının nasıl sonuçlanacağı kesin olarak öngörülemez de, Bilgilerimiz'de 'Manyetik Kutupların Değişimleri'nin 'Vernal Devir' ile sınırlı olduğu belirtilmektedir:

Soru - Manyetik kutupların Dünyada yer değiştirmesinin 'Vernal Devir' ile ilgisi var mı?

- 'Vernal Devre', onun hareketinden, salınmasından ve boşanmasındandır."

Bu Aktarımı, 'Vernal Devre' ile manyetik kutupların salınması ve boşanmasının doğrudan bağlantılı olduğunu göstermektedir.

Ayrıca bu aktarımın devamı, Dünya'da tekâmül dönemi için bu sürecin sınırlı olduğunu da ifade etmektedir:

Dış çekirdekteki sıvı demir akışlarının ivmelenmesi sonucu manyetik alan ivmesinde yaşanan ani jeomanyetik sarsıntılar 1969, 1978, 1999, 2014 ve son olarak da 2020 yılında uydu ölçümleriyle kaydedilmiştir. Dış çekirdekteki manyetik akış değişimleri, gezegenin dönüş hızında, dolayısıyla günlerin uzunluğunda milisaniyelik dalgalanmalar yaratması çekirdek ile manto arasındaki hareketliliği ve kütle transferlerini doğrulamaktadır.

Güney Atlantik Anomalisi (SAA)

Güney Amerika ile Güney Afrika arasında Güney Atlantik Okyanusu üzerinde manyetik alan zayıflamaktadır. Güney Amerika ile Afrika arasında uzanan SAA bölgesinde manyetik alan şiddeti, küresel ortalamanın üçte birine kadar düşmüştür.

ESA SWARM Uydu Takımı verilerine göre anomali sadece genişlemekle kalmayıp, batı ve doğu eksenli olmak üzere iki ayrı zayıflık merkezine (çift çekirdeğe) bölünmekte ve anomalinin merkezi yılda ortalama 20 km hızla Doğu'ya (Afrika kıtasına) doğru kaymakta ve kapsadığı alan küresel ölçekte büyümektedir.

Van Allen Radyasyon Kuşağı'nın daralmış olması nedeniyle bu bölgede radyasyon miktarı yükselmiştir. Dünya yörüngesinde dolaşan uydular ve Uluslararası Uzay İstasyonu'nun (ISS - International Space Station) bu bölgeden geçerlerken radyasyon hasarı alabilmeleri söz konusu olmaktadır. Bu nedenle uydular ve İstasyon bu bölgeden geçerken

hassas elektronik sistemlerini kapatmaktadır. Söz konusu anomalinin ana gövdesi her yıl genişlerken yeni çekirdeği doğuya doğru yayılmaktadır.

Laschamp Sapması

Yaklaşık 41.000 - 42.000 yıl önce Son Buzul Dönemi'nde Dünya manyetik alanının %6 seviyelerine kadar düştüğü jeolojik olarak saptanmıştır. Bu dönemde Dünya'nın manyetik alanı tersine dönmüş, Kuzey ile Güney kutupları geçici olarak yer değiştirmiştir. 2021 yılında 'Science Dergisi'nde yayımlanan bir çalışmada, bu olayın iklimsel farklılıklara yol açtığı ortaya konmuştur. 1960'larda Fransa'nın Clermont-Ferrand yakınlarında Laschamps'ta lav akıntılarında saptanan olgu, bilim dünyasınca üzerinde derinlemesine çalışılmış ve kabul edilmiş jeomanyetik sapma göstergesidir.

Genç Dryas Dönemi

Dryas Dönemi, son buzul çağıının sonuna doğru Dünyanın aniden tekrar soğuduğu iklimsel bir kriz dönemidir. Bu sürecin üzerinde en çok çalışılmış en bilinen ve en sert evresi Genç Dryas (Younger Dryas) dönemidir. Söz konusu dönem günümüzden yaklaşık 12.900 ila 11.700 yıl önce gerçekleşmiş ve yaklaşık 1.150 - 1.300 yıl sürmüştür. Dünya ısınırken birdenbire Kuzey Yarımküre'de şiddetli bir soğuma ve kuraklık başlamış, buzul kaplı alanlar yeniden artmıştır. Yaklaşık 11.700 yıl önce çok ani bir şekilde sona ermiş ve sıcaklıklar 50 - 60 yıl gibi kısa bir sürede yeniden yükselmiştir.

Genç Dryas Dönemi ile günümüz iklim değişimi arasında çok güçlü benzerlikler kurulmaktadır. Günümüz iklim bilimcileri, gele-

cekte bizi nelerin beklediğini anlamak için 'Genç Dryas Dönemi'ni en önemli "laboratuvar ve erken uyarı sistemi" olarak görmekteyiz. Genç Dryas'ta iklim sadece birkaç on yıl içinde dramatik şekilde değişmişti. Günümüzde de iklim sisteminin bir eşiği aşmasıyla çok hızlı değişebileceğinden ve geri dönülemez bir kırılma yaşanmasından korkuluyor. Özetle; Genç Dryas örneği bizlere "Dünya ısırırken okyanus akıntıları bozulursa, gezegenin bazı bölgeleri aniden aşırı soğuyabilir ve kuraklaşabilir" dersini vermektedir.

Genç Dryas Dönemi'ne baktığımızda değişimin tetikleyicisi olarak doğal faktörler öne çıkmaktadır: Buzulların erimesi, volkan patlamaları veya göktaşı çarpması gibi. Günümüzde yaşanan iklim değişimine ise doğrudan insan kaynaklı olarak bakılmakta ve değişim fosil yakıtlara, sera gazı salımlarına bağlanmaktadır.

Acaba hangi yaklaşım doğru? Bugün yaşadığımız 'İklim Değişimi' doğa kaynaklı mı, yoksa insan kaynaklı bir değişim mi? 'Genç Dryas Dönemi'nde de fosil yakıtlar kullanılmakta mıydı?

Atlantik Meridyenel Devrilme Dolaşımı - AMOC

Genç Dryas Dönemi'nde Kuzey Amerika'daki devasa buzul göllerinin birden okyanusa boşalmasıyla Atlas Okyanusu'na muazzam bir tatlı su akışı gerçekleşmiştir. Bu tatlı su, okyanusun tuzluluk oranını bozarak Gulf-stream'i de içeren AMOC (Atlantic Meridional Overturning Circulation | Atlantik Meridyenel Devrilme Dolaşımı) adı verilen küresel akıntı sistemini zayıflatmış, belki de durdurmuştur. Sıcak su akımı Kuzeye erişemeyince Kuzey Yarımküre aniden soğuyup donmuştur.

Geçmişteki 'Normal Döngü' ile günümüzdeki 'Zayıflayan Döngü'yü şöyle kıyaslayabiliriz:

* **Normal Döngü:** Kuzey Atlantik'teki okyanus suyu yeterince tuzlu ve soğuk olduğundan hızla okyanus tabanına çöküyordu. Bu durum, sıcak Ekvator bölgesinden Kuzey yönünde akıntıyı sürekli tutarak, Avrupa'ya düzenli ısı akışı sağlıyordu.

* **Zayıflayan Döngü:** Günümüzde ise, küresel olarak hızla artan sıcaklıklar, Grönland ve Kuzey Buz Denizi'ndeki buz tabakalarını eritmekte. Okyanus yüzeyinde biriken tatlı su katmanı, suyun yoğunlaşmasını ve dibe batmasını zorlaştırıyor. Son bilimsel araştırmalar ve uydu verileri AMOC'un son 20 yılda bariz bir şekilde yavaşladığını göstermektedir.

Bilim çevreleri, günümüzde 'Genç Dryas Dönemi' benzeri bir durumun yaşandığını ileri sürüyor. Okyanusa karışan devasa tatlı su miktarı, tam olarak Genç Dryas'taki gibi AMOC akıntı sistemini yavaşlatmakta. Bilim çevreleri, akıntıların tamamen durması halinde Avrupa ve Kuzey Amerika'da ani ve aşırı soğumalar, fırtınalar ve tarımsal çökmeler yaşanabileceği konusunda insanlığı uyarıyor.

Yerkabuğu Altındaki Değişimler

Avrupa Yerbilimleri Birliği EGU (European Geosciences Union) yerbilim, gezegen ve uzay bilimleri alanlarındaki araştırmaları destekleyen Avrupa merkezli uluslararası bilimsel bir kuruluştur.

2025 yılı Mayıs ayında Viyana'da yapılan Genel Kurul'da 5 bilim insanı dikkat çekici bir bildiri sundu: "Çekirdek Akışıyla Etkileşim Halindeki Derin Manto Faz Geçişleri Sırasında Çekirdek-Manto Sınırındaki Hızlı

Kütle Değişimlerinin GRACE Gözlemleri" (GRACE Observations of Rapid Mass Variations at the Core-Mantle Boundary during Deep Mantle Phase Transitions in Interaction with Core Flow).

Söz konusu bildiri GRACE Uydu Sistemi verileri ışığında Atlantik Okyanusu'ndaki yerçekimi alanı değişimlerini ve bunların derin Dünya dinamikleri ile ilişkisini inceliyordu. GRACE, Dünya'nın yerçekimi alanındaki değişimleri ve kütle dağılımını hassas bir şekilde ölçmek için 2002 yılında fırlatılan ikiz uydu sistemidir. NASA ve Alman Havacılık Merkezi ortaklığıyla yürütülen 'Yerçekimi Geri Kazanımı ve İklim Deneyi' (Gravity Recovery and Climate Experiment) çalışması, yeryüzü suları, buzulların erimesi ve okyanus hareketlerini bu ikili uydu sistemi aracılığıyla takip etmektedir. Şöyle özetlenebilir:

"Çalışma, NASA ve Alman Havacılık Merkezinin ortak yürüttüğü GRACE ve GRACE-FO uydu misyonlarının 20 yılı aşkın süredir topladığı yüksek hassasiyetli yerçekimi verilerine dayanmaktadır. Verilerin analizi Atlantik Okyanusu'nun altında, jeolojik modellere uymayan, çok geniş bir alana yayılmış (Afrika Kıtası ölçeğinde) sıra dışı bir yerçekimi dalgalanmasını (anomalisini) gösteriyordu.

Bildiriye hazırlayan bilim grubuna göre, bu yerçekimi sapmasının kökeni yer kabuğunda değil; çok daha derinde, manto ile dış çekirdeğin birleştiği sınır tabakasında meydana gelen muazzam kütle kaymalarından kaynaklanıyordu.

Araştırmada en dikkat çeken unsur, bu derin kütle ve yerçekimi hareketlerinin, Dünya'nın manyetik alanında yaşanan ani

kırılmalarla Geomanyetik Sarsıntıların (Geomagnetic Jerks) saniyeler ve aylar düzeyinde eş zamanlı (senkronize) gerçekleşmesidir. Bilimsel sonuç olarak, bu bulgular, Dünya'nın en derin katmanlarındaki (manto ve dış çekirdek sınırı) sıvı ve kütle hareketlerinin, geleneksel teorilerin aksine çok hızlı, ani ve dinamik biçimde yer değiştirebildiğini; bu durumun hem gezegenin yerçekimi alanını hem de koruyucu manyetik kalkanını doğrudan ve eş zamanlı etkilediğini kanıtlamaktaydı."

Manto ile sıvı dış çekirdeğin birleştiği 2.900 km derindeki sınır, bilim dünyasınca "Çekirdek Manto Sınırı" olarak adlandırılmaktadır. Bildiriye göre, GRACE Uydu Sisteminin Atlantik altında saptadığı Afrika büyüklüğündeki kütle hareketi ve bu hareket ile eş zamanlı yaşanan Geomanyetik Sarsıntı, tam olarak bu sınırdaki gerçekleşmiştir.

Bilimsel verilere dayanan bu bildiri, gezegenin alt katmanlarındaki bir 'tetiklenmenin' (çekirdek-manto sarsıntısının) yukarıya doğru anında yansıdığını fiziksel ve matematiksel olarak gösteren jeofiziksel bir kanıttır.

Bu bildiri, aynı zamanda, Dünya'nın sıvı dış çekirdeğindeki sıvı demir-nikel hareketinin, Manyetik Kuzey Kutbu'nun son yıllarda Sibirya'ya doğru hızla kaymasına neden olabileceğine de ışık tutmaktadır. Saptanan bu olgu 'İklim Değişimi' olarak ifadelendirilen değişimin doğal bir 'tetikleyicisi', diğer başka bir deyişle 'Faktör X' olamaz mı?

Bu noktada sorulması gereken soru şudur: "Bu tetikleyici ne olabilir?"

Gelecek sayılarda Bilgilerimiz ışığında bu suale yanıt bulmaya çalışacağız.

“Akışın Gücü” Kitabından Anlamlı Rastlantılarla Yaşamınızı
Dönüştürmenizi Sağlayacak Pratik Yöntemler

Dua Etme Deneyimleri ve Zihni Sakinleştirmek

Yazarlar: Charlene Belitz ve Meg Lundstrom
Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız, yazarlarımız geçen ay "Beden Turu" başlığı altında nefes tekniklerini kullanarak bedenimizi sakinleştirmenin önemini vurgulamışlar ve bunun bir dinlenme hali olup, bizi alfa bilinç haline getireceğini söylemişlerdi. Bildiğimiz gibi sessizlik tam anlamıyla an'da olmakla birlikte, farkındalığımızın gelişmesi, kabullenişimizin büyümesi, bilinçli farkındalığımızın yayılması, sezgilerimizin güçlenmesi için önemlidir.

Bu amaçla doğayı gözlemleyebilir, oradaki fraktal örüntülerin farkına varabiliriz. İşin özü zihnimizi simultane biçimde meşgul ederken, onu gevşetip, rahatlatılabilmemizdir. Bu bağlamda, bir kumsala vuran dalgalar, gökyüzünde süzülen bulutlar, bir şöminede çıtırdarak yanan odunlar, bir çayırda salınan yabani çiçekler ve bir akvaryumun içindeki balıkların yüzüşleri sessizlik dünyamıza çok şey katabilir, zihnimizi sakinleştirebilir.

Yapacağımız fiziksel hareketler de kendimizle ilgili bütünlüklü bir deneyim yaşamamızı sağlayabilirdi yazarlarımıza göre. Hepimizin bildiği gibi yoğun fiziksel egzersizlerin endorfin hormonlarını harekete geçirme etkisi vardır. Böylece içimize ferahlama, genişleme ve huzur hissi getirirlerdi. Bu amaçla da Yoga'yı, Tai Chi'yi, doğaçlama dansları, Sufilerin yaptığı Semâ dansını da deneyebiliriz. Geçen ay yazarlarımızın "Sessizliği Bulmanın Diğer Yolları" başlığı altında önerdikleri ve bize katkı sunacağına inandıkları konular arasında: Alıcılık için sükûnetli bir zaman yaratmamız, müzik dinlememiz, kutsal yerleri ziyaret etmemiz, inziva yerlerine gitmemiz, çeşitli müzikleri hayatımıza katmamız (melodik caz, koral müzikler, ilâhiler vs gibi) ve dua ve meditasyonu hayatımıza katmamız vardı. Bu ay konumuza bir akış egzersizi olan "Dua Etme Deneyimleri" ile başlayıp, "Zihni Sakinleştirmek" başlığı altında devam ediyoruz.

Iyi bir dua etme deneyimi yaşayabilmeniz için: Kendinize kesintisiz özel bir zaman dilimi ayırarak günlük bir dua pratiği geliştirin. Hepsine sessiz ve rahat bir yerde başlayın. Derin nefesler alarak ve bedeninizi fark ederek zihninizi sakinleştirin. Sonrasında içgörülerinizi ve düşüncelerinizi günlüğüne yazmak isteyebilirsiniz.

Özel niyet. Bir hafta boyunca her sabah ya da gece, Yüce Güç'ten istediğiniz şeyi dileyin. İsteğinizin biçiminden çok özüne odaklanın: örneğin yeni mavi bir Taurus araba yerine işe kolay ulaşmanın bir yolunu istemek gibi. Bu isteği kendinize özgü bir ritüelle yapın: Bir mum yakın, tütsü yakıp bir şarkı söyleyin, içten dua edin, size doğru gelen neyse onu yapın. Sonra bunu Tanrı'ya bırakın: "Senin iraden olsun." Ve gelecek cevabı gözlemleyin. Bu cevap, anlamlı tesadüflerin lüt-fuyla gelebilir.

Tanrı'nın adını tekrar edin. Gün içinde zihniniz boşta ya da kaygılı olduğunda, Tanrı'nın birçok isminden birini tekrar ederek zihninizi sakinleştirin ve Tanrıyla daha derin bir bağ kurun. Size hitap eden bir söz seçin - "Rab benim çobanımdır", "Allah'a hamdolsun", "Tüm canlar mutlu olsun" gibi... Bu sözleri dikkatle ve anlamını hissederek söyleyin. Başta çaba gerekebilir ama bir süre sonra kelimelerin neredeyse kendiliğinden aktığını, parmaklarınızın arasından akan sakin bir su gibi huzur verdiğini fark edeceksiniz.

Almak için özel bir alan yaratın. Dualarınız sırasında yalnızca almaya

odaklanmak için 5 ila 15 dakika ayırın. Açık bir kalp ve zihinle sessizce oturun, ortaya çıkan her şeyi yumuşakça kabul edin. Bu armağan bir sıcaklık hissi, bazı sözler ya da belki de sessizliğin kendisi olabilir.

Zihnimizi Nasıl Sakinleştirmemiz Gerekiyor?

Meditasyon zihni sakinleştirir. Bu, dikkatinizi odaklama ve duygusal aktivitenizi sakinleştirme sürecidir. Meditasyon yaparak, zihinsel farkındalığınızı artırır, fizyolojik gerginliklerinizi azaltabilir ve beyninizi alfa haline geçirebilirsiniz. Meditasyon, zihinsel yaşamınızı kontrol etmenizde size yardımcı olduğu gibi akışın kendisinin de sürdürülebilir olmasına olanak tanır. Meditasyon, düşüncelerinizi yavaşlatarak daha derindeki kaynaklardan (sezgilerinizden, üst benliğinizden, Yaradan'dan, ruhsal rehberlerden v.s) bilgi almanızı sağlar.

Bir akış ustası olan Ann Medlock anılarından birini bize şöyle aktarmıştı: "Meditasyona ilk başladığımda, herkes bu muhteşem yerden ve yaşadıkları harika deneyimden bahsediyordu. Ben de dedim ki 'Ya ben de oraya varırsam ve onun aslında harika bir deneyim olmadığını ve hattâ berbat bir şey olduğunu görürsem ne olacak?' Onlar da bana dedi ki: 'Beş bin yıldan beri bunu ilk deneyimleyen kişi sen olursun, o halde.' Sonunda Medlock'un meditasyon deneyiminde keşfettiği şey, onların yakın ölüm deneyimiyle ilgili söylediklerinin sadece minik bir kısmıydı ama gördüğü inanılmaz ışık onu tümüyle mutlu kılmış,

kendini harika ve rahatlamış hissetmesini sağlamıştı.

Yapanlar için değer ihtiva eden yüzlerce meditasyon çeşidi vardır. Meditasyonu öğrenmek için birçok kitap, sesli materyal ve inziva çalışmaları yaptıran yerler vardır. Seçim ve yaklaşım sadece size aittir. Eşzamanlılığı ve sezgilerinizi rehberiniz kıldığınızda size hangisinin uyabileceğini daha iyi bilebilir ve o doğrultuda devam edebilirsiniz. Denemekten korkmayın. Bir kütüphaneye, bir kitapçıya giderek bu konuyu araştırın. O kitabı elinize alın. Bir sokak ötede öğle aranızda tam uyan bir çalışmamı mı var? Bir süre bu yaklaşımı deneyin. Eğer kullandığınız meditasyon türünü beğendiyseniz, bunu bir hafta sonu inzivasında sunan bir yer bulun ve üzerine daha çok gidin. Eğer sizin için işe yaramazsa, bu deneyimi başka bir yöneme geçiş için bir basamak olarak kullanın.

Başlamanızı sağlamak için, temel meditasyon yöntemlerinden ilki ve en yaygın olanı zihin yolu yöntemidir. Bu, gördüğünüz, dokunduğunuz, hissettiğiniz ve ona dil kazandırdığınız her nesne üzerinde derin bir tefekkür yapmayı içerir. Tüm yollar gibi bu da derin nefes alma yöntemiyle başlar. Hiçbir dikkat dağınıklığı olmadan nefesinizi takip edin, dörde kadar sayın. Eğer düşünceler, sesler veya hisler nedeniyle dikkatiniz dağılırsa, tekrar birden başlayın. Dört nefesi kolayca takip edene kadar bu nefes sayma egzersizine devam edin. Ardından görselleştirmek için bir nesne seçin; bu nesne genellikle ilginizi çeken ancak sizin için özel bir önemi olmayan bir şey

olmalıdır (başlangıçta çiçek, haç veya mandala seçmeyin). Nesneyi en ince ayrıntısına kadar inceleyin; zihnen ona dokunun, koklayın, duyun ve tadın. Bunu haftada en az beş kez, onar dakika boyunca yapın. İki hafta sonra ve içinize sindiğini hissettiğinizde, sonraki ay için buna beş dakika daha ekleyin. Bir sonraki ay bir beş dakika daha ekleyin. Bu tefekkür meditasyonunun ardından üç ay geçmesine izin verin. Bu yöntemde iyi olup olmadığınıza veya yöntemden hoşlanıp hoşlanmadığınıza değil; size doğru gelip gelmediğine bakarak bu yolun size uygun olup olmadığına karar verin.

İkinci Temel Meditasyon yöntemi ise duygu yoludur. Bu, "adanmışlık yolu" olarak da bilinir ve ilâhi olana karşı duyduğunuz yoğun bir bağı, sevgiyi ve saygıyı içerir. Bu yoldaki meditasyon genellikle duaları, ilham verici okumaları içerir ve yapısal olarak serbesttir. Seansınıza bir nefes sayma meditasyonu ile başlayın. Ardından beden turunu yapın. İlham verici sözler söyleyerek veya en sevdiğiniz bir resme sevgiyle bakarak ilâhi olanla ilgili kalbinizde duyduğunuz duygunun formunu zihninizde çağırın. Bu bağı koruyun. Eğer bir düşünce, his veya ses dikkatinizi başka yöne çekerse, kendinize nazikçe "Şu an olduğum yer burası," deyin ve bağ kurma deneyimine geri dönün. Bu aynı bağ kurma biçimiyle belirli bir kelimeyi veya soruyu kullanmayı da seçebilirsiniz. Deneyiminizde kalın. Eğer bir "aydınlanma" (işte bu!) anı yaşanırsa, o deneyimde kalın, onu irdelemeyin. Meditasyon sürenizin bittiğini hissettiğinizde seansı nazikçe sonlandırın. Ardından birkaç

dakika daha sessizce oturun. Bir sonraki seansınıza başlamak için günlüğünüze her türlü düşüncenizi veya deneyiminizi yazın. Odağın nesnesi olarak her iki yolda da bir mantra kullanabilirsiniz... Mantralar sürekli olarak tekrar edilen sözcükler ya da cümlelerdir. Bazen heceler hiçbir mânâ ihtiva etmez ama içsel seslere odaklanmanızı sağlarlar, tıpkı imgelemenin içgörüyü odaklanması gibi. "Gevşeme Tepkisi" isimli kitabın yazarı olan Herbert Benson tek bir sözcükten ibaret olan bir mantranın işe yaradığını, ama cümle şeklinde olanların çok daha iyi olduğunu söylemişti.

Akış Egzersizi: Temel Meditasyon

1. Size en uygun olan meditasyon yolunu seçin: Zihinsel ya da Duyusal.

2. Meditasyon için günün belirli ve tutarlı bir zamanını ayarlayın: İdeal bir zaman, günün görevlerinin henüz zihininizi doldurmadığı sabahın erken saatleridir.

3. Bu çaba için belirli bir zaman ayırın: Gerçekçi olun; harcamanız gereken zamanı değil, rutin olarak harcayacağınız zamanı düşünün. Meditasyon pratiğine beş veya on dakikalık kısa sürelerle alışırsanız, doğrudan bir saatlik seanslara başlamaya kıyasla buna bağlı kalma olasılığınız daha yüksektir.

4. Uzun bir süre boyunca buna devam edin: Meditasyon pratiğinde başarı, odaklanılmış olan tutarlı bir çalışmaya bağlıdır.

5. Aşırı inceleyip tüketmeyin: Bitkilerinin neden gelişmediğini anlayamayan bahçıvanın hikâyesini hatırlayın: Çünkü o, köklerinin büyüüp büyümediğini iyice anlayabilmek için bitkilerini her gün topraktan söküp bakıyordu.

Bu temel meditasyonla başlayın. Düz arkalıklı bir sandalyede veya yerdeki bir yastığın üzerinde, dik bir pozisyonda beş ila 10 dakika oturabileceğiniz sessiz bir alan bulun. Bu duruş sizi dikkatli ve uyanık tutacaktır. Eğer arkaya yaslanırsanız, dirseklerinizi düz bir yüzeye dayayın ve parmaklarınız ile kollarınızı yukarı doğru uzatın; öyle ki onları yukarıda tutmak için bir çaba gereksin. Eğer dalıp gider veya uyuyakalırsanız, kolunuz düşecek ve sizi uyandıracaktır. Vücudunuzun hareket etmek istediği anlarda bile olabildiğince hareketsiz oturun. Bu isteği fark edin ama hareket etmeyin. Bir an için tüm dikkatinizi hissettiğiniz o rahatsız edici fiziksel duyuma odaklayın; yoğunluğunu, yerini, rengini ve sıcaklığını inceleyin. Sebat edin ve dikkatinizi nazikçe geri kaydırarak, "Şu an hissettiğim duyum bu" diye düşünün. Başlangıçta vücudunuz sizi aksine ikna etmeye çalışsa da beş veya on dakika bir ömür demek değildir. Bu sessizlik durumunda, her yöne hareket edebilecek alanı bulursunuz; çünkü artık stres yaratan birçok çelişkili düşüncenin yükü altında değilsinizdir.

Gelecek Ay: Konumuza "Sezginizin Ardından Gidin" başlığı altında devam edeceğiz.

İnsanlığın Boyutsal Değişimi ve Galaktik Geleceğimiz

Kryon Celsesi 11.06.2026

Medyum: Lee Carroll

Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Sevgili dostlarım, selâmlar. Ben manyetik hizmetten Kryon. Gerçekten de, Gardenya Metaforu (*) çok doğru.

Biliyorsunuz, sevgi böyledir. İyilikseverlik, nezaket hattâ kahkaha gibi bile diyebilirsiniz. Çoğu zaman bulaşıcıdır. İnsanlar onu gördüklerinde isterler veya kaynağını bulmayı çok isterler. Bunun daha da artacağını göreceksiniz çünkü insanlar daha önce belirli bir şekilde, belirli bir düzeyde, belirli bir sektörde hiç görmedikleri şefkat ve nezakete ilgi duymaya başlayacaklar. Ve bunu daha önce de konuşmuştuk. Kapı, daha önce hiç görmediğiniz birçok yeni şeye açılıyor. Ama bunların hepsi, son birkaç gündür bahsettiğimiz, gezegende olanlardan kaynaklanıyor.

Gerçekten de, bu etkinliğin dördüncü günü, 2026 yılının ikinci günü. Tekrar belirtmek isteriz ki, yıl sayısı değişmiş olsa da, enerji çok daha uzun sürüyor. Ama şimdi, bahsettiğimiz ve burada olmasını beklediğiniz şeyleri ve belki de istemediğiniz şeyleri açıkça tartışabilirsiniz. Bunları tamamen reddedebilirsiniz. Reddetmenizi teşvik ediyorum. Hattâ kendi dilinizde, hayatımda uygunsuz olan her şey gitsin diyebilirsiniz. Yükselmiş bir bakış açısından emir veriyorsunuz. Bu emri, kendi bedeninizin komutanı olarak sizi destekleyen bir enerjiyle veriyorsunuz, şimdi her zamankinden daha fazla. Eğer burada, etrafınızda, içinizde veya gördüğünüzde, olmasını istemediğiniz uygunsuz bir şey varsa, etrafınızdaki kutsal enerji olan Merkabanızın

(*) Bu metafor, edebiyatta ve günlük hayatta saf aşkı, gizli hayranlığı, zarafeti ve içsel güzelliği temsil eder.

büyüdüğünü biliyor muydunuz? Bunun farkında mısınız? Artık daha önce sahip olduğunuz birçok şey üzerinde kontrolünüz var. Ve bundan faydalanmanızı istiyorum.

Şimdi, bununla ilgili birkaç şey var ve belki de neden oraya gittiğimi merak ediyorsunuzdur? Eğer şimdi hepinizin önünde oraya gitmezsem, çok fazla soru olacaktır. O yüzden şimdi yapalım. Bu evren... Sizin Galaksiniz, içinde bulunduğunuz bu büyük evrenin minicik bir parçası. Ve yine de Galaksinizin içinde bile muazzam bir yaşam var. Pek çok gezegende, daha ileriye hiç gitmemiş, sadece temel yaşam olan yaşam var. Yaşam barındıran okyanuslar var. Güneş sisteminizde mikrobiyal yaşam var ve bunu bulacaksınız. Ve neredeyse her yerde zeki yaşam var. Bunu size en başından beri söyledik. Ayrıca, bu gezegen olarak yaşamın yeniden başlaması konusunda biraz geç kaldığımızı, yaşanan tüm olaylar ve yeniden başlatmalar nedeniyle insan evriminin geciktiğini de söyledik. Ve işte buradasınız, belki de bu özel evrime sahip son gezegenlerden birisiniz. Ve bu, Pleiadenlerin gördüğü çekicilikti ve geri kalanını size verdik.

Ama genel olarak ET'lerden bahsedelim. Çünkü bu soru ortaya çıkacak ve birçok farklı şekilde ortaya çıkacak; öğrettiklerinize, filmlerinizin anlattıklarına ve belki de sadece hikâye olan diğer her şeye dayanarak. Yıllar önce size ET'ler ile yükselmiş gezegenden gelenler arasında bir fark olduğunu söylemiştim.

ET'ler, basitçe başka bir gezegenden gelip sizin gezegeninizi ziyaret edenlerdir.

Onlar işte bu kadar. Ama sizin biyolojinizi oluşturanlar ve onlarınkini oluşturanlar ve bahsettiğimiz birçok yardımcı, eskiden ET'lerle dolu olan ve şimdi kendi yükseliş titreşimine, bir kutsallığa sahip olan bir gezegenden gelmişlerdir. Aralarında büyük bir fark var. Yıldızlardan gelenlerle ne zaman tanışacaksınız? İşte bu büyük bir soru ve hangi titreşimden bahsettiğinizi sormanız gerekiyor. Sizin gibi olanlardan mı bahsediyorsunuz? Sizi ziyaret eden ve kendilerini tanıtan başka yerlerden gelenlerden mi bahsediyorsunuz yoksa yıldız tohumu biyolojinizden mi bahsediyorsunuz?

Tamamen farklı iki senaryo var ve şunu anlamanızı istiyorum: Yıldızlardan ve yıldız ailesinden bahsettiğimizde, Yaratıcı Kaynağa bağlı, melek gibi yükselmiş bir gruptan bahsediyoruz. ET kelimelerini kullandığımızda ise durum böyle değil. Size bunu ilk anlattığım yıllar öncesine dönelim, çünkü size anlattığım şey ve şimdi ET'lerden gelen kanalize edilen şey neredeyse aynı ve bunu bilmenizi istiyorum. ET olarak adlandırabileceğiniz en yaygın grup gri gruptur. Bu, onlara verilen isimdir.

Öyleyse onlardan bahsedelim. Yıllar önce size, size çok ilgi duyduklarını ve bu ilginin kötü bir şekilde olmadığını söylemiştim sevgili dostlarım. Sizde gördükleri bir şeye sahip olmak istediklerini ve bunu, çok çekici olduğu için, nasıl elde edebileceklerini öğrenmek istediklerini söylemiştim. Kaçınızın ne dediğimi hatırladığını bilmiyorum. Size, sizdeki Tanrı'ya çekildiklerini söylemiştim. Merhameti gördüler. Duyguyu gördüler. Bütün bu tür şeyleri gördüler. Aşkı

gördüler ve buna sahip değillerdi. Bu çekiciliği hayal edebiliyor musunuz? Hiçbir zaman oturma yoluna girmemiş bir ırk. Tanrısallığın evrimsel zincirine sahip değiller, ancak duyarlı bir yaşam formu, zeki, meraklı, gelişmişler ve sizi çok uzun zamandır izliyorlar.

Öyleyse onlardan bahsedelim. Yıllar önce size onların sizinle çok ilgilendiklerini söylemiştim, hem de kötü bir şekilde değil. Uzun zaman oldu. Hiçbir zaman gelip kendilerini kamuoyuna tanıtmadılar, ama bu da yakında olacak. Şimdi, bugün lütfü kanalize edenlere bakalım ve size ne anlattıklarına göz atalım. Neredeyse tamamen aynı hikâyeyi anlatıyorlar; gri ırkın sizi kaçırarak kadar ileri gittiğini söylüyorlar. Evet, elbette. Burada melezler de var. Bunların kısmen insan, kısmen gri ırktan olduğunu iddia ediyorlar. Bu arada, onları çok, çok kolay fark edebilirsiniz. Duyguları yok. Gülmeleri yok. Biyolojik bir kombinasyonun onlara içlerinde Tanrı'yı vereceğini umarak öğreniyorlar. Ama vermiyor ve asla vermeyecek. Bunu başka bir gezegenin başka bir ırkına aktaramazsınız. Bu size ait. Ama gri ırkı kanalize edenler size gri ırkın sahip olmadıkları şeye, yani sizin duygularınıza çok ilgi duyduğunu söylerler. Bu, yıllar önce size söylediğim şeyin aynısı. Lütfü kanalize edenler, bu konuda tamamen haklılar.

Ama çok ilginç bir şey oldu. Gri uzaylıları tüm doğruluklarıyla kanalize edenleri takip ederseniz, birkaç yıl önce "Gri uzaylılar belki beş veya altı yıl içinde ziyaret edecekler. Onlara hazır olun." demişlerdi. Geçen yıl gündem öne alındı. Şimdi iki yıl içinde burada olmaları

gerekıyor. Peki, başka bir gezegenden gelen bir ırkın iniş yapıp selâm vermeye, belki de kaçırmayı bırakıp yaptıkları her şeyi değiştirmeye karar vermesi için bu tür bir ilerlemeyi gerektirecek ne olurdu? Bu gezegende ne olurdu da bu selâmlama zamanını öne çekerdi? Ve size söyleyeyim, tam olarak sizce bu gezegende ne olmuş olsaydı, o karşılama zamanını öne çekerdi? Ve size söyleyeyim, tam olarak bu dört gündür konuştuğumuz şey. Bir şey oldu. Onlar bunu görüyorlar. Sizi ziyaret eden ET'ler, yıldız ailesi değil, ama ET'ler birçoğunuzda meydana gelmeye başlayan boyut değişiminin farkındalar. Sizinle buluşma programının öne alınması, sizde olup da kendilerinin sahip olmadığı şeyleri daha iyi bilme özgürlüğüne sahip olmaları içindir. Daha yumuşak bir yaklaşım diyebilirsiniz, bunu da fark etmiş durumdalar. Bu yüzden, yıldız ailenizden olmayan ancak yıldız ailenizle tanışacağınızdan çok daha önce yıldızlardan gelenlerle tanışmayı bekleyebilirsiniz. Bunun sebepleri var.

Yıldız ailesi en melekvari halleriyle herhangi bir biçimde ortaya çıkmaya başladığında, bu gezegen Galaksinin her yerinde yaşam olduğu fikrine alışmış olacak. Tehlikeli olmayan, belki de mutlaka yükselmiş olmayan, iyiliksever temas aileleri. Yani tohum biyolojiniz olanlar gelip kendilerini oldukları gibi, melek grubu olarak tanıtmaya başladığında, bu gezegen çok hazır olacak, hattâ gözünü bile kırpmayacak, "Bir tane daha geliyor, işte daha fazlası" diyeceksiniz. Oysa bunu kısa süre içinde yapsalar, çok şaşırtıcı olabilir. Korku, bu gezegende yaratmak istedikleri son şey. Size doğru gelen şefkat ve sevgi beklentisi yaratmak istiyorlar. Bu, ebeveyn-

lerinize tanışmak gibi olurdu. Onların amacı bu. Yani size şimdi anlattığım uzaylı fenomeni tamamen ve bütünüyle ayrı. Ve duyduğunuz yakında gelecekleri gerçeği. Bunlar uzaylılar, aileniz değil. Ve aralarındaki titreşimsel farklılıkları gerçekten anlamanız için şimdi sizin kamuoyu önünde bu farkı bilmenizi istedim. Bu, bu bölümde sizinle yapmak istediğim son şey, bu 4 günlük etkinlikte, hepinizi bir yere götürmek.

İşte geliyor. Başka bir çok boyutlu deneyim. Belki de, "Hayır, belki de değil" diyebilirsiniz. Bunu kendi boyutunuzda, ama başka bir boyut olarak hayal edebileceğiniz bir boyut olarak düşünelim. Ya sizi şu anda uzaya götürebilseydim? Bir an için Dünya atmosferinin dışına, belki de Dünya'nın yörüngesinin bile biraz dışına benimle gelebileceğinizi hayal etmek isterdim; böylece Güneş, Dünya ve bazı gezegenler sizden biraz uzakta olur ve böylece diğer yıldızları görebilirsiniz ve Güneş araya girmez. Çok büyük değil. Çok parlak değil. Arkanızda. Ve arkanıza dönüp yıldız alanına, daha önce bulunduğunuz herhangi bir yerden tamamen farklı bir şekilde bakabilirsiniz. Örneğin buradaki yıldız alanı, yani Hawaii Adaları'ndaki Lamoria, çevresel ışıktan arınmış olmasıyla ünlüdür. Ve bu yüzden burada çok sayıda gözlemevi var.

Öyleyse gelin, bir iki dakikalığına benimle gelin ve hepiniz Dünya'nın ve Güneş'in etkisinden uzak, gökyüzünün şimdiye kadar gördüğünüz en karanlık olduğu yerde durun. Ve yine de yıldızlar parlıyor. Çıplak gözle gördüğünüz şey bu. Sadece bir kısmını görüyorsunuz. Bunu biraz daha geliştirelim. Retinanızın tasarlandığından daha fazla ışık görmesini

sağlayalım. Ve aniden belki de iki kat daha büyük bir yıldız alanı görüyorsunuz. Bunlar gezegenler değil, yıldızlar. Gezegenleri göremezsiniz. Yıldızlar onları örtüyor. Gezegenlerden çok daha parlaklar. Bu yüzden aslında sadece yıldızın ışığını görüyorsunuz. Öyleyse bir anlığına bunu düşünelim. Siz yıldız alanına bakıyorsunuz. Ve şimdi size bazı talimatlar vereceğiz. Size kanalda son iki günde ailede bir değişiklik olduğunu söylemiştim. Herhangi bir gezegende sizler boyut değiştirmeye başladığınızda, değiştirdiğiniz boyutun üstünde olanlar bunun farkındadır.

Boyutluluk işte böyle işliyor. Sizin boyutunuza girmeye başlayanlar, bunu biliyorsunuz. Boyutluluk, herkesin bir olduğu ve birin her şey olduğu bir süper bilindir. Bu, Stargate tarafından defalarca anlatılan birliktir. Daha yüksek bir boyut düzleminde, belirli bir boyuttaki herkesin, ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, diğer herkesin farkında olduğu bir birlik vardır. Bence siz, yükselmiş bir gezegenin boyutsal zarını, yolda bir kez daha geçtiniz. Bunu yüzlerce yıl takip ediyor. Siz geri dönüp bulmacayı çözüyorsunuz. Her geri döndüğünüzde, biraz daha iyi oluyor. Geri kalanını hızlandıracak şeyler olmaya başlıyor. Göreceksiniz. Ve gezegen daha sonra birçok başka boyuta geçmeye başlıyor. Ama şimdi geçtiğiniz boyut, birçok boyutun ilki. Ve herkesin hissettiği ve gördüğü boyut bu. Bir an için yıldızlarla oynamak istiyorum. Onlara bakıyorsunuz. Her yerdeler. Tamamen karanlık. Orada çok çok fazla var.

Bu Galaksideki her yükselmiş gezegene sesleniyorum: Eğer oradaysanız,

yıldızınızın bir anlığına daha parlak parlamasını istiyorum. Burada neler olduğunu biliyorsanız ve bunu şimdi yaptığımızda, yıldız alanı aydınlanıyor. Şu anda size bakan, sizin yaşadıklarınızı yaşamış, kim olduğunuzu ve burada neler olduğunu bilen yüzlerce gezegen var, sevgili dostlarım. Ve bu süreçte, bu gezegeni korumak ve uygun-suz her şeyden muhafaza etmek için, "Maneviyat Elçileri" diyeceğim kişileri gönderiyorlar. Buna, sadece ailenizin değil, ailenizin arkadaşlarının da bulunduğu bir bölgeye yeni taşındığınız yerde ihtiyacınız var. Yükselmiş bir gezegen fikri Galakside az sayıda değil. Sayabileceğinizden çok daha fazla. Ve şimdi size göz kırpyorlar. Hepsi de "Buradayız, Buradayız, Buradayız... Sizi görüyoruz. Sizi görüyoruz. Sizi görüyoruz." Bu, daha önce hiç yaşanmamış bir olay. "Hoş geldiniz." diyorlar.

Az önce kendinizi eski enerji ve boyutluk kalkanından, yükselişin başlangıç boyutluluğuna açtınız. Ve bunu yaptığınızda, hepsi gördü, hepsi. Bunu size başka bir zaman tekrar göstermeyi çok isterdik, ancak şu anda bilmeniz gereken şey, Işık Elçileri'nin yolda olduğudur. Bazıları Stargate tarafından yönlendirilecek. Hazırda bekleyen başka bir evren daha var. Ona Alcazar tarafından yönlendirilmek isteyen dördüncü evren diyeceğim. Bunlar belki de beklemediğiniz türden şeyler, ama yoldalar. Birçoğu, ruhsal gelişim, yardım ve koruma diyeceğim şeyler için. Buraya gelip zarar veremeyen eski enerjilerden korunma. İsteddiği kadar bakabilirler, ama sizi gerilemeye götüremezler. O günler geride kaldı. Bu gezegen şimdi ruhsal olarak evrimleşiyor ve istediği hızda

evrimleşmeye devam edecek. Seçimler size kalmış. Geriye gidemez. Öyle görünse bile.

Haberleri izlemeyi bırakın. Dikkatlice okuyun. Satır aralarını dikkatlice okuyun. Sizi korkutmak isteyenleri görün. Yine de, farkı anlayabileceksiniz. Şimdi size meydan okuyorum. Okuyun ve satır aralarında birçok kişinin sizi korkutup geriye götürmeye çalıştığını görün ve artık bunu başaramayacaklar. Artık değil. Bugünkü kanal bu. Size burada entelektüel bilgiler veriyorum ki, var olmayan hiyerarşiyi veya var olmayan boyutluluk seviyelerini anlayıp rahatlayabilesiniz diye. Varolan birliğin içinde güzel bir kaynaşma var ve bir gün daha çok anlayacaksınız. Size defalarca verdiğim metaforu hatırlamanızı istiyorum.

Bu odada bulunanlarınızın çoğu, bu gün bittiğinde araçlarınıza bineceksiniz. Şimdi, ne yapacağınızı anlatalım. Elbette, hepiniz içten yanmalı motorun nasıl çalıştığını görmek için torpido gözüne uzanıp kullanım kılavuzunu okumayacaksınız. Hiçbiriniz bunu yapmayacaksınız. Sadece düğmeye basacak veya anahtarı çevireceksiniz. Bilmek zorunda değilsiniz, değil mi? Sizin için halledildi, değil mi? Ve her şey orada gizli, bu yüzden ne yapması gerektiğini talep etmek dışında hiçbir şekilde onunla uğraşmanıza gerek yok. Ve birlik böyle çalışıyor sevgili dostlarım. Düğmeye basarsınız ve gerisi sizin için yapılır. Ben Kryon; buraya geleceğini bildiğim bir zamanda karşınızdayım. O kartopu... Bir süredir enerji alanında var olanları da beraberinde taşıyan o kartopu, tepeden aşağı yuvarlanmaya devam ediyor. Bu gezegen kendini yenilemeye başlıyor. Ve siz ilk dalgasınız. Tebrikler. Ve öyle de oldu.

SEVGİ DÜNYASI

Ekim 2022 Sayı: 646

KADIN OLMANIN Y
BERRAK DÜŞÜNÖ
EN KOYU BAĞNAZ

SEVGİ DÜNYASI

Temmuz 2020 Sayı: 619

RUHSAL OLAYLARIN İNSAN YAŞ
İÇSEL DUYULARINI ANLATANLA
ENGELLER ve FİLTRELER

SEVGİ DÜNYASI

Temmuz 2021 Sayı: 631

ARKSIZLIĞI
BİLMEK
TÜ ve
SEK

SEVGİ DÜNYASI

NİSAN 2021 Sayı: 628

DÜNYAYI
PAYLAŞTIĞIMIZ
DUYARLI
DOSTLARIMIZ

NEREDEYİZ, NE YAPMALIYIZ?

SEVGİYE ULAŞMAK ve
SEVGİ İLE YAŞAMAK

SEVGİ DÜNYASI

MART 2021 Sayı: 627

ŞEFKATİN DORT YUZU
SADELİK
BUNALIM ÇAĞI

